

<https://www.doi.org/10.31918/twejer.2141.5>

e-ISSN (2617-0752)

p-ISSN (2617-0744)

هه‌سه‌نگاندنی داستانی "مه‌م و زین"ی ئه‌حمه‌دی خانی به‌پیی تاییه‌تمه‌ندی و بنه‌ماکانی ژانری داستان

د.سیروان جبار امین

ابراهیم محمد ابراهیم

زانکۆی راپه‌رین - کۆلیژی په‌روه‌رده‌ی بنه‌رته‌ت زانکۆی سو‌ران-فاکه‌لتیی ئاداب

ibrahim.mohammed@uor.edu.krd

sirwan.amin@soran.edu.iq

پوخته

ژانری داستان یه کیکه له کۆنترین ژانرهکان لهناو ئەدهبیاتی زۆر بهی میلیه تانی جیهان و پانتاییه کی باشی له ئەدهبیاتی جیهانی داگیرکردوو، له پیش زاینه وه بگره تا سه دههکانی ناوهراست یه کیکه بووه له ژانره یه که مینهکانی ئەدهبیاتی زۆریک له میلیه تان، ههر له سۆمه رییه کانه وه تا دهگاته یۆنانی و رۆمانیییهکان، دواتریش له سه دههکانی ناوهراست بووه به شاژانری سه رده مه که ی. ئەم ژانره خاوهنی تاییه تمهندی و بنه مای دیاریکراوی خۆیه تی که بوونه ته ناسنامه ی ژانر بۆ سه رجه م دهقهکانی ژانره که و بنه مای لیکچوون و جیاوازیان بۆ هه موو به ره مه مەکانی سه ر به م ژانره دروستکردوو.

لهناو ئەدهبیاتی نه ته وه یی کوردیشدا داستان جیگه و پاییه کی تاییه تی هه بووه، ئەگه رچی وه ک نمونه جیهانییه که نه بووه، به لام زۆریک له پیوه ر و شقله جیهانییه که ی پیوه دیاره، له م سۆنگه یه وه ئەم توێژینه وه یه هه ولێکه بۆ خستنه روو و پیشاندانی ئەوه ی، که تا چه ند و چۆن داستانی (مه م و زین) ی (ئه حمه دی خانی) پابه ندی تاییه تمهندی و بنه ماکانی ژانری داستان بووه، له م چوارچێوه یه وه راقه و شیکردنه وه بۆ داستانه که کراوه.

وشه کللییه کان: داستان، تاییه تمه ندیییهکانی داستان و داستانی مه م و

زین

هەلسەنگاندنی داستانی "مەم و زین"ی ئەحمەدی خانی بەپێی تایبەتمەندی و بنەماکانی ژانری داستان

پێشەکی

داستان، وەک یەکێک لە ژانرە کۆنەکانی ئەدەب، پانتاییەکی باشی لە ئەدەبیاتی جیهانیدا داگیرکردوو و میژووێکی کۆنی هەیە، کە بۆ چەند هەزار سالێک پیش زاین دەگەریتەووە لە لای سۆمەرییە کۆنەکان دەستیپێکردوو و بەپێی تیپەرپوونی رۆژگار گەشەسەندنی زۆری بەخۆوە بینیوە. سەرەتاکانی دەرکەوتنی داستانی نووسراو لە ئەدەبیاتی کوردیدا ئەوەندە کۆن نییە بە بەراورد بە میژووی گەلانی دیکە جیهان، وەک (یۆنان، هیند، رۆمانییەکان... هتد)، بەلام پەیدا بوونی داستان، وەک زۆربەیی لایەنەکانی دیکەیی ژیان سیفەتەکانی لە نەتەوێکیەووە بۆ نەتەوێکی دیکە دەگۆریت و بەپێی باری ژیان و قوناغەکانی ئەو نەتەوێکی سەرھەڵدەدات (جوتیار و دەستەیک لە نووسەرانی: ۱۹۸۴: ۷). گرنگیی داستان لەووە سەرچاوەی گرتوو، کە تۆماریکە رۆژگاری کۆنی ژیانی نەتەوێمان پیشاندەدات و لە زۆربەیی لایەنەکانی ژیان دەدوێت؛ لەبەر گرنگیی ئەم ژانرە لە ئەدەبیادا، ئەم توێژینەوێکی تەرخانراوە بۆ هەلسەنگاندنی داستانی "مەم و زین"ی "ئەحمەدی خانی" بەپێی تایبەتمەندی و بنەماکانی ژانری داستان و ئێمە لەم توێژینەوێکی دا کارمان لەسەر ئەوە کردوو بەپێی سیفەت و تایبەتمەندییەکانی ژانری داستان هەلسەنگاندن بۆ داستانبوونی "مەم و زین" بکەین.

هۆی هەلبژاردنی بابەتەکە:

تا ئێستا لیکۆلینەوێکی چڕ و ورد لە بارەیی داستانی نووسراوی کوردی نەکراوە، بەپێی تایبەتمەندییەکانی داستانی جیهانی، کە ئایا

داستاننوسه‌کانی کورد تا چه‌ند به تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی داستان پابه‌ندبوون،
وهک ئه‌وه‌ی له ئه‌ده‌بیاتی جیهانیدا بوونی هه‌یه.

میتۆدی توێژینه‌وه‌که: میتۆدی توێژینه‌وه‌که، (تیۆری - شیکاری)یه.

سنووری توێژینه‌وه‌که: سنووری توێژینه‌وه‌که‌مان بریتیه له داستانی
"مه‌م و زین"ی "ئه‌حمه‌دی خانی" و هه‌سه‌نگاندنی داستانه‌که به‌پیی
تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی ژانری داستان.

ناوه‌ڕۆکی توێژینه‌وه‌که:

ئه‌م توێژینه‌وه‌یه به‌سه‌ر دوو ته‌وه‌رده‌دا دابه‌شکراوه، ته‌وه‌ره‌ی یه‌که‌م
تیۆرییه و به‌سه‌ر سی خالدا دابه‌شکراوه، به‌جۆریک له خالی یه‌که‌مدا
باسی چه‌مک و زاراوه و پیناسه‌ی داستان کراوه. خالی دووه‌میش
کورتیه‌کی میژوویی له‌باره‌ی داستان ده‌گرێته‌خۆی، له خالی سێیه‌مدا
باسی جۆره‌کانی داستان کراوه. ته‌وه‌ره‌ی دووه‌م پراکتیکیه و تاییه‌ته به
هه‌سه‌نگاندنی داستانی "مه‌م و زین" به‌پیی تاییه‌تمه‌ندییه‌کانی ژانری
داستان، که به‌سه‌ر سی خالدا دابه‌شمان کردووه له خالی یه‌که‌مدا باسی
ئه‌و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانه کراوه، که راسته‌وخۆ له داستانه‌که‌دا بوونیان هه‌یه.
خالی دووه‌م ئه‌و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانه ده‌گرێته‌خۆ، که به‌شێوه‌ی ناراسته‌وخۆ
له داستانه‌که‌دا بوونیان هه‌یه خالی سێیه‌میش باسی ئه‌و تاییه‌تمه‌ندییه‌کانه
کراوه، که له داستانه‌که‌دا بوونیان نییه، له کۆتایی توێژینه‌وه‌که‌دا ئه‌نجامه
به‌ده‌سته‌هاتووه‌کان خراونه‌ته‌په‌ڕوو له‌گه‌ڵ لیستی سه‌رچاوه‌کان.

تەۋرەھى يەكەم:

چەمك و زاراۋە و پىناسەى داستان:

داستان ۋەك يەككىك لە ژانرە گىرنگەكانى ئەدەب، ھەر لە بەرەبەيانى ميژوۋە پلەيەكى بالاي ھەبوۋە لە ناو ئەدەبىياتى مىللەتاندا و بە بەرھەمىكى ئەرسىتوكراتى يان دەربارى ھەژماركراۋە، ھۆكارى ئەمەش لەو فۆرم و شىۋازە بەرزەۋە سەرچاۋەى گرتوۋە، كە لە داستاندا بوۋنى ھەيە (مەلود و حسىن: ۲۰۱۸: ۱۹۱). ئەگەر پۆلىنكردىنى ژانرە ئەدەبىيەكان بۆ لىكھەلاۋىركردىن بىت، بۆ ئەۋەى ھەريەكەيان ۋەك رەگەزىكى ئەدەبى سەربەخۆ بناسىن، ئەۋا تىگەيشتن لە چەمك و ماناي ئەۋ رەگەزە ئەدەبىيە، ھاۋكارىكى باش دەبىت، بۆ ئەۋەى لەو رىگايەۋە تىگەيشتنىكى باشترمان بەرانبەريان ھەبىت. (حاجى، ۲۰۰۹: ۱۵).

سەبارەت بە چەمكى داستان ياخود ئىپۇس، لە زمانى يۇنانىدا ماناي وشە يان چىرۆك دەگەيەنىت (رەسول، ۲۰۱۰: ۳۳) و ۋەك خوازە بە ماناي ئەفسانە دىت و ۋەكو ئاۋەلناۋىش ماناي گىرپانەۋەى ھەيە، واتا بەرھەمىك، كە دەكرى بگىردىتەۋە، بەلام لە سەرەتادا گىرپانەۋەيەكى دەماۋدەم بوۋە، يەككىك بۆ يەككىكى دىكەى گىراۋەتەۋە. لە پوۋى زمانىيەۋە وشەى داستان بە ماناي (كوشتارگە) دىت، واتا جىگايەك شەپ و كوشتارى تىدا بكرىت (حاجى، ۲۰۰۹: ۱۵). داستان ھەر لە ناۋەكەيدا ديارە، كە لە ھۆش و گوشى مروقتا دەلالەت لە شەپ و پالەۋانى و ئازايەتى و داگىركارى دەكات، ئەمە سەرەراى ھەلگرتنى چەندىن ماناي دىكەى لە ھەناۋى خۇيدا (شمىسا: ۱۳۸۷ : ۶۰). بە شىۋەيەكى گشتى چەمكى داستان بە مانا فراۋانەكەى بۆ ئەۋ بەرھەمانە بەكاردىت، كە ھەلگىرى روحيكى داستانين (سەرچاۋەى پىشوو: ۶۵).

زاراوهی داستان، وهک ئاماژهی پیدرا له وشهی (epos) ی یۆنانیییه وه وهرگیراوه و له بهرانبهه ئه مهشدا له زمانی لاتینیدا وشهی (epicum) به کاردیت، له زمانی ئینگلیزیشدا وشهی (epic) ی بۆ دانراوه، که له زمانی یۆنانیییه وه وهرگیراوه، لای فهره نسییه کانیش وشهی (epopee) ی بۆ به کاردیت، هه چی ئه لمانیییه کانیش وشهی (epos) ی بۆ به کاردیت، که دواچار هه موویان له وشهی (epos) ی یۆنانیییه وه سه چاوه یان گرتوو. له زمانی عه ره بیدا به رانبهه وشهی داستان زاراوهی (الملحمة) به کاردیت، که له وشهی (لحم) وه وهرگیراوه، به واتای گوشت دیت، (ملحمه) به واتای شهه و خوینرشتنیش دیت، فارسه کان له به رانبهه وشهی داستاندا وشهی (حماسه) به کارده هین، که به مانای (ئازایه تی و دلیری یان سه ختی له کار و ئیش) دا دیت و له بنچینه دا حماسه وشه یه کی عه ره بییه (مه ولود، حسین: ۲۰۱۸: ۱۹۱).

سه بارهت به م ژانره له زمان و ئه ده بی کوریدا، زاراوهی (داستان) جیگهی خوی گرتوو و به په سه ند دانراوه، سه ره رای بوونی چه ند زاراوه یه کی دیکه، وهک چیرۆک، ریزهک، سه ربرده، که فنه شوپ... هتد (موکریان، ۱۹۹۹: ۴۰۳). له فهره هنگی خالدا داستان به واتای "به سه رهات و سه رگوزشته" هاتوو (خال: ۲۰۰۵: ۱۷۹). هه روه ها له هه نبانه بو رینه شدا زاراوهی به یهت بۆ داستان به کارهاتوو، که به مانای "چیرۆکی به شیهه" دیت (هه ژار، ۱۳۶۹: ۸۷). ماموستا عه لائه دین سه جادی له بارهی داستانه وه ده لیت: "داستان و ئه فسو نیش هه یه، داستان زۆرتتر بۆ نه به ردیی پاله وان به کارده هینریت، وشه که له بنه ره تا (داواستان) ه، واته شوینی جهنگ و شهه و شوهر و هیا (داستان) ه، واته شوینی عه دل، به دریز بوونه وهی زه مان وشه که زمان کورتی کردۆته وه و بووه به داستان" (سه جادی: ۱۳۹۱: ۱۱۹).

پیناسه‌کردنی داستان کارئیکی ئاسان نییه، چونکه ژانری داستان، وهک ژانره‌کانی دیکه‌ی ئەدەب هه‌لگری کۆمه‌لێک تاییه‌تمه‌ندییه، که وایکردووه بیرورای جیاوازی نووسه‌رانی له باره‌وه هه‌بیت، هه‌ر نووسه‌ره له روانگه‌ی خۆیه‌وه پیناسه‌ی داستانی کردووه، به‌لام زۆربه‌ی پیناسه‌کان تا راده‌یه‌کی زۆر هاوشیوه‌ی یه‌کترن، خالی هاوبه‌شیان له نێواندا هه‌یه، لێره‌دا کۆمه‌لێک پیناسه ده‌خه‌ینه‌پروو:

کۆنترین پیناسه‌یه‌ک، که بۆ داستان کرایت، پیناسه‌که‌ی (ئه‌رستۆ)یه، له کتییی (هونه‌ری شیعر)دا و له‌باره‌ی شیعرى داستانییه‌وه ده‌لێت: جو‌ره شیعرئیکى پته‌وه و لاسایی کار و کرده‌وه‌ی به‌رز ده‌کاته‌وه، له داستاندا ته‌نیا یه‌ک تاکه کیش به‌کاردیت و داستان خۆی به هه‌یج سنوورئیکى کات نابه‌ستیته‌وه (ئه‌رستۆ: ۲۰۱۱: ۲۶). هه‌روه‌ها له فه‌ره‌نگی (نظریه و نقد ادبی)دا به‌م شیوه‌یه پیناسه‌ی داستان کراوه: "داستان (ئێپیک) شیعرئیکى گێرانه‌وه‌یی و بالایه، که بابه‌ته‌که‌ی جدی و شیوازه‌که‌ی ره‌سمى و شکۆمه‌ندانه بیت، که چرپووه‌وه‌ی کاره‌کانی پالنه‌وانئیکى خودا ئاسایه و سه‌رگوزه‌شته‌ی هۆزئیک یان میله‌تئیک یان نه‌ژادی هه‌موو مرؤفایه‌تی پێوه‌ی په‌یوه‌سته" (حه‌مه‌ئه‌مین: ۲۰۱۴: ۷). ئەم پیناسه‌یه ئه‌وه ده‌گه‌یه‌نیت، که داستان گێرانه‌وه‌یه‌کی شیعرئیکى به‌رزه و باس له کاره‌کانی پالنه‌وانئیک ده‌کات، هه‌لگری سه‌ربورده‌ی نه‌ته‌وه‌یه‌ک یان کۆی مرؤفایه‌تییه. ده‌گوترئیت داستان له زماندا به مانای دلاوه‌ری و ئازایه‌تی دیت، کۆنترین ژانری ئەده‌بییه، روونکردنه‌وه‌ی میژووی رۆژگار و رووداوه‌کانه، که له سه‌ره‌تاکانی میژووی جیهاندا هاتوونه‌ته‌کایه‌وه، داستان به شیعرئیکى میللئیش ده‌ناسرئیته‌وه و بۆ قۆناغه سه‌ره‌تاییه‌کانی شه‌ری نێوان نه‌ته‌وه‌کان ده‌گه‌رئیته‌وه، تیکه‌له‌یه‌که له میژوو و ئەفسانه و خه‌یال و راستی، شاعیر میژوونوسی نه‌ته‌وه‌که‌یه‌تی (شمیسا: ۱۳۸۷: ۶۰). هه‌ر له باره‌ی پیناسه‌ی داستان ده‌لێن: "داستان به‌ره‌مه‌ئیکى چیرۆکئامیژه، سه‌رگوزه‌شته‌ی ئه‌و رووداوه راسته‌قینانه به‌خووه‌ده‌گرئیت، که به ژيانه‌وه به‌ندن، زۆربه‌ی

زۆريان باس له قارهمانيه تي يان دلدارى دهكهن" (بيخالى: ۲۰۱۳: ۴۰). ئەم پيناسهيه، داستان به بهرهميك دادهنيت، كه له دووتوييدا رووداوى راستهقينه لهخودهگرئت، پهيوهندييان به ژيانى مروقاياهتبيوه ههيه، باسى قارهمانيه تي و دلدارى دهكهن. ههروهها دهگوترئت: داستان گيژانهويهكه به شيعر، ناوهروكهكهى رووداوى قارهمانى و پالاهوان ئاميزه، ئاويتيه به ئهفسانه و خيال و رووداوى لهناكاو، ئامانجى سهرهكى بهرزكردهوى پلهى پالاهوانه، يان رووداو و كرده و مهبهستيكي گهوره (عومهر: ۲۰۱۲: ۱۲۱).

به خويندنهوى كۆى ئەو پيناسانهى بۆ داستان خستمانههروو، وهك پيشتر باسى ليوهكرا، سهرهراى بوونى جياوازي له نيوانياندا، بهلام تارادهيهكى زور بيروبووچوونهكان لهبارهى پيناسهيه داستانوه له يهكهوه نزيكن و خالى هاوبهشيان له نيواندا ههيه، بهوهى، كه داستان: بريتييه له چيروكى پالاهوانيك يان چهند پالاهوانيك له ريگاي شيعرهوه دهگيردرئتهوه، خيال و راستى و ميژوو و ئهفسانه له دووتوييدا تيكهلاوى يهكتر دهن، رووداوى سهير و سهمهري تيدايه، كه له تواناي كهسانى ئاساييدا نين، زوربهى رووداوهكان له ژيانى مروقاياهتبيوه سهرچاوهيان گرتوه، جا ئەم رووداوانه دهلالهت له شهه و شوهر و قارهمانيه تي و دلدارى يان ههر بابهتيكى ديكهى مروقاياهتبيوه بكهن، ئامانج لئيان بهرزپرگرتن و به پيروزكردى پالاهوان و كۆى ئەزموونى ژيانى مروقاياهتبيوه.

كورتتهيهكى ميژوويى لهبارهى داستان:

دياريكردى سهرهتاكانى سهرههلدانى داستان كارىكى ئاسان نيهه؛ بويه پيوستيمان به گهراوه ههيه بۆ ميژوويهكى كون، كه ئەم ژانره تييدا سهريههلداه، چونكه ئاشكرايه، دهركهوتنى ههر يهكيك له ژانرهكانى ئەدهب به پوژيک يان دوو پوژ نهبووه، بهلكو كاتيكي زورى ويستووه، تا گهشهيانكردووه و هاتوونهته ناو مهيدانى ئەدهبيات وهك ژانرى ئەدهبى

(حاجی، ۲۰۰۹: ۳۴). داستان شیکه‌ره‌وه‌ی میژووی پیش قوناعی میژووه، راپورتیکه، رۆژگاری سهره‌تایی ژیانی مروڤایه‌تی وینه‌ده‌کیشیت، داستان له کاتیک ده‌دویت، که نه‌ته‌وه‌یه‌ک هه‌نگاوه‌ی ناوه به‌ره‌و گه‌وره‌یی و شارستانیبوون، که تینیدا قسه‌کردنه له‌باره‌ی ئه‌و جه‌نگانه‌ی، که له پیناو سهره‌به‌خۆیی و شکاندنی داگیرکه‌ر و به‌ده‌سته‌ینانی سهره‌وت و سامان و خۆشگوزهرانی پروویانداوه، داستان گوزارشت له قوناعیک ده‌کات، که هۆز و تیره‌کان یه‌کیانگرتووه نه‌ته‌وه‌یه‌کیان پیکه‌یناوه، له‌م روانگه‌یه‌وه داستانی هه‌موو میله‌تیک ده‌رخه‌ری ئامانجه‌کانی ئه‌و میله‌ته‌یه، و ئه‌و هه‌ول و ته‌قه‌لایانه‌ی داویانه‌ی بۆ سهر‌فرازی و سهره‌به‌خۆیی بۆ نه‌وه‌کانی ناینده‌ده‌گیریته‌وه (شمیسا، ۱۳۸۷: ۶۰).

له‌باره‌ی سهره‌له‌دانی داستان، بیروبو‌چوونی جیاواز هه‌یه، بۆ نمونه به‌بروای (لامارتین) داستان شیعری سهرده‌می مندالیی نه‌ته‌وه‌کانه، به‌و مانایه‌ی، که داستان له قوناعی که‌وته‌سه‌رپی و گروگالی نه‌ته‌وه‌کانه‌وه سهریه‌له‌داوه (مه‌لود و حسین، ۲۰۱۸: ۱۹۲). هه‌روه‌ها د. عیزه‌دین مسته‌فا ره‌سوول له‌م باره‌یه‌وه ده‌لیت: "سه‌ره‌تاکی له‌ ده‌ورانیک زۆر کۆنه‌وه، هه‌ر له‌ کومه‌لی خه‌له‌کیه‌وه ده‌سته‌پیده‌کات، و له‌ ده‌وری کۆیله‌یه‌تیدا گه‌شه‌یسه‌ند و له‌ ده‌وری ده‌ره‌به‌گیشدا هه‌ر له‌ په‌ره‌سه‌ندندا بوو، پۆیه‌می داستان له‌م هه‌موو ده‌ورانه‌دا له‌ کۆری ئه‌ده‌بیاتدا، وه‌ک ژانریکی به‌دیمن جیگه‌ی خۆی هه‌بووه" (ره‌سوول: ۲۰۱۰: ۳۴). د. مارف خه‌زنه‌دار هه‌ر له‌ باره‌ی سهره‌تاکانی داستانه‌وه پینوایه "چیرۆکی شیعری (ئیسپیک) وه‌ک به‌ره‌میکی ئه‌ده‌بی میژوویکی گه‌لی کۆنی هه‌یه، ده‌توانین بلین ئه‌م جۆره هونه‌ره میلییه له‌گه‌ل ژیانی ئاده‌میزادی ناو ئه‌شکه‌وت په‌یدا‌بووه، له‌و سهرده‌مانه‌دا تۆمار نه‌بووه، ده‌ماو‌ده‌م گه‌راویانه‌ته‌وه" (خه‌زنه‌دار: ۲۰۱۰: ۳۹۲). بۆچوونیک دیکه پینوایه، که میژووی داستان راسته‌وخۆ به‌نده به‌ میژووی هونه‌ری گه‌راوه‌وه (عومه‌ر: ۲۰۱۲: ۱۱۹).

به مەبەستى ديارىكردنى سەرھەتاكانى سەرھەلدىنى داستان لە ئەدەبىياتى جىھانىدا، بە پىويستمانزانى مېژووى داستان بە سەر دوو قۇناغدا دابەشېكەين، كە برىتىن لە:

قۇناغى يەكەم: ئەو داستانانەى، كە لە قۇناغى ھەرە كۇندا نووسراونەتەوہ و بە داستانى (گلگامېش)ى سۆمەرى دەستىپىكردوہ، كە بە كۆنترىن داستان دادەنرېت و "لاوژەى گلگامېش لە بنەپەتدا ئەفسانەيەكى سۆمەرىيە، نزيكەى چوار ھەزار سال پېش ئىستا بە زمانى سۆمەرى دانراوہ، بە خەتى مېخى لەسەر خشتى قور نووسراوہتەوہ" (ئەمىن: ۲۰۱۲: ۱۰۵). پاش سۆمەرىيەكان داستان لای يۇنانىيە كۆنەكان پېشكەوتنىكى باشى بەخۆوہ بىنيوہ و بە بەرزترىن ئاستى ھونەرى گەيشتوہ، ئەمەش بۇ ھەولەكانى (ھۆمىرۇس)(۱) دەگەپرېتەوہ، كە دوو داستانى بە ناوبانگى (ئىليادە و ئودىسا)ى ھۆنيونەتەوہ. ئەم داستانانە بەرھەمى سەدەى نۆيەم و ھەشتەمى پېش زاينىن، اتا ئەو كاتەى تازە لە يۇناندا جياوازىي كۆمەلايەتى و چىنايەتى پەيدا بووبو، كە ھىشتا رېژىمى يۇنان لە خىلايەتتېوہ نزيكبوو، لەو سەردەمەدا ئەم دوو داستانە ھۆنراوہنەتەوہ (رەسوول: ۲۰۱۰: ۳۶). دواى ئەمانە، داستانەكانى (مەھابەھارتا و رامايانا)ى ھىندى دېن، كە داستانى (مەھابەھارتا) لە سەدەى پىنجەمى پېش زايندا نووسراوہ، ھەرچى داستانى (رامايانا)يە، چەند سەدەيەك دواى (مەھابەھارتا) نووسراوہ. داستانى ھىندى لە دواى داستانى يۇنانى بە كەمىك جياوازى ھاتەكايەوہ، كە بە شوينى خۆيەوہ بەندە و ھەولى تاكەكەسى بە ئاشكرا تىدا بەرچاو دەكەوېت، بە بەراورد بە داستانە كۆنەكانى يۇنان (سەرچاوەى پېشوو: ۳۸). رەوتى شىعەرى داستانى بەردەوام بووہ، سەرھەتاي سەرھەلدىنى داستان لای رۇمانىيەكان بە وەرگىراني داستانى (ئودىسا) دەستىپىكردوہ بۇ سەر زمانى لاتىنى، دواى ئەوہ بەرھەمگەلى دىكەش سەريان ھەلدا (كەفائى: ۲۰۱۱: ۱۲۸). بەناوبانگترىن بەرھەمى داستان لەناو ئەدەبىياتى رۇمانىدا، داستانى

(ئەنئىنە) (فېرچىل) (۲) ە، "لە سەدەي زېرىنى ئەدەبىياتى لاتىنىدا، واتە لە سالانى ۲۹ تا ۱۹ى سەدەي يەكەمى" پ. ز"دا ھاتەكايەوہ" (پرسول: ۲۰۱۰: ۳۸). كە لەسەر بنەماي داستانەكانى (ھۆمىروس) ھۆنراوہ تەوہ.

قۇناغى دووہم: ئەم قۇناغە لە دواي كېبون و نەمانى داستان بۇ چەندىن سەدە دەستپىدەكات، و بۇ سەرەتاي سەدەكانى ناوہ راست دەگەرپتەوہ و (شانامە) (فېردەوسى) (۳) نمونەي ئەم جورەيە، كە لە دەوروبەرى سالى (۳۷۰ى كۆچى) دا (فېردەوسى) دەستى بە ھۆننەوہي كرد و پىكھاتووہ لە سى بەش و نزيكەي (۶۰) ھەزار دېرە شيعرە، لە سالى (۴۰۰ى كۆچى) كۆتايى بە نووسىنى ھىتاوہ (شمىسا: ۱۳۸۷: ۷۰-۷۱). دواي ئەوہ داستانى (بيۇوليف) ئىنگلىزى دىت، كە كۆنترىن داستانە لە زمانە ئەوروپىيە نوپكاندا، بە زمانى ئىنگلىزى كۆن نووسراوہ، ژمارەي دېرەكانى نزيكەي (۳۲۰۰) سى ھەزار و دوو سەد دېرە، لە سەدەي ھەشتەمى زانىدا ھۆنراوہ تەوہ (كەفائى، ۲۰۱۱: ۱۳۳). چەندىن داستانى ديكە، وەكو داستانەكانى (ئازادى قودسى "تاسو"، كۆمىديايى يەزدانى "دانتي"، بەھەشتى ونبوى "ملىتون" ... ھتد)، كە نمونەي ژانرى داستانى لە ئەدەبىياتى ئەوروپىدا، بەلام ميژوو جىگەيەكى تايبەتى داناوہ بۇ داستانە كۆنەكان؛ لەبەرئەوہي زۆرن ئەو داستانانەي لە سەردەمانى نوپدا نووسراون و دواي ماوہيەكى كەم لە بىركراون، بەلام ھەرچى داستانە كۆنەكانن ھەروا بە گەشاوہي ماونەتەوہ و خويان پاراستووہ و تا ئەمرۆش بە ھەز و ئارەزوويەكى زۆرەوہ دەخويندريئەوہ (كەفائى، ۲۰۱۱: ۱۱۹).

لە ئەدەبىياتى گەلانى پۆژھەلاتدا، لە دېرەمانەوہ ئەم ژانرە پانتاييەكى باشى داگىركردووہ، لەناو نەتەوہ موصلمانەكاندا باوبووہ، ميراتيكە پيش دەورى ئىسلام لە باب و باپيرانەوہ بويان ماوہتەوہ، ميژووئى ئەدەبى نەتەوہ و مىللەتە ئىرانييەكان و ھىندوئىرانييەكان بە چىرۆكى شيعرى

رازاونه ته وه، ئەم چیرۆکه شیعرییانه لای سەرجه م نه ته وه کانی رۆژه لات له دوو سەرچاوه وه هه لۆلیوون، سەرچاوه یه کيان خۆمالییه، سەرچاوه که ی دیکه بینگانه یه؛ له بهرئه وه ده بینین ئەو چیرۆکانه ی خۆمالین له بنه ردا یه ک بابهن، به لام له رووی هونه رییه وه، هه رییه که یان به شیوه یه ک هۆنراوه نه ته وه، وه ک داستانه کانی (شیرین و فه رهاد، شیرین و خه سره و، له یلا و مه جنوون، مه نیجه و بیژهن ... هتد) (خه زنه دار: ۲۰۱۰: ۳۹۲).

ده کریت بلین ئەم داستانه مۆلکی کۆی نه ته وه کانی رۆژه لاتن، که به هۆی تیکه لاوی زۆری کلتووری، ئاینی، کۆمه لایه تی، هاوسنیه تی له دیرزه مانه وه، ئەم به ره مانه مۆرکی تاکنه ته وه ییان به زاندووه، بۆ نمونه داستانی (له یلا و مه جنوون)، که چیرۆکی فۆلکلورییه و ناسنامه یه کی عه ره بی هه یه، به لام لای عه ره به کان گرنگی پینه دراوه و وه کو به ره مێکی به رز ته ماشانه کراوه، چونکه له ئەده بیاتی عه ره بییدا ئەم ژانره بوونی نییه، هۆکاری ئەمه ش بۆ پابه ندبوونی ئەده به که یان ده گه رپته وه به یه کیتی سه روا، که ناتوانریت به ره مێ داستانی پی به ونرپته وه، ئەمه له لایه ک. له لایه کی دیکه وه، بۆ ئەو ژینگه خپله کییه ده گه رپته وه، که له ناو عه ره به کاندایا بوووه، چونکه داستان به ره مێکی به رزی ئەده بییه له ژینگه ی له م جوړه دا چه که ره ناکات، له گه ل ئەوه شدا ده بینین ئەم داستانه بوته سەرچاوه یه کی گرنگ بۆ داهینانی چیرۆکی شیعری له لایه ن چه ندین شاعیری کورده وه له ناوچه جیاوازه کانی کوردستاندا، به ناوی داستانی (له یلا و مه جنوون) (خه زنه دار: ۲۰۱۰: ۳۹۲).

ئەم ژانره له ناو ئەده بیاتی کوردیشدا بناغه و بنچینه ی هه یه، ئەگه رچی ره نگه به ته واوه تی له داستانی جیهانی نه چیت، به لام به ره مێ له و جوړه، که هه لگری ره گه زه کانی داستان بیت و خالی هاوبه شی هه بیت له گه ل داستانی جیهانیدا به رچاوده که ویت، له م باره یه وه (د. عیزه دین

مستەفا رەسوول) دەلالت: "ئاتوانين بليين له كوردیدا- شتی وەك بەشە نووسراوەكەى یۆنان و رۆمانمان ھەيە- ھەروەك زۆربەى گەلانى سەر زەمینیش لەو بابەتەیان نییە، بەلام له فۆلكلورى كوردیدا گەلیك پۆیەم و ئیپۆپیا ھەيە، كه شەقلە گشتییەكانى داستانى جیھانى و داستانى فۆلكوریان تیدا بەدیدەكرى" (رەسوول، ۲۰۱۰: ۴۰). ئەمەش ئەو دەگەینەت، كه له ئەدەبى فۆلكورى كوردیدا ئەم ژانرە بوونى ھەيە ئەگەرچی ھاوشیوھى داستانى جیھانى نییە؛ بۆیە دەبینین بە درێژایی میژووى كورد، ھەر كارەساتىكى گرنكى سیاسى، میژووى، كۆمەلایەتى، لە ھەر مەلبەندىكى كوردستان پوویدا، گۆرانىیژەكان لەسەر كیشى بڕگەى، بە زمانىكى پاراو چیرۆكى شیعریان لى سازكردووە، كه خەلك چىژى تاییەتیان لىوەرگرتووە (شەمۆ، ۲۰۱۰: ۷). نمونەى ئەم جۆرە داستانانەش، وەك داستانى (قەلای دمدەم)، كه باسى قارەمانىەتى (خانە لەپ زێرىن) و ھاوھەلانى دەكات و چەندین داستانى دیکەى وەك (لەيلا و مەجنون، شیرین و فەرھاد، مەم و زین... ھتد)، كه ناوھەرۆکیان دلدارییە، لە پال ئەمەشدا وینەيەكى گشتى ژيانى كۆمەلایەتى كورد پيشانەدەن.

جۆرەكانى داستان:

جۆرەكانى داستان بەپى دوو بنەما دابەشەكریت، كه بریتین لە:

یەكەم: بەپى بنەمایى میژووى:

بەپى ئەم بنەمایە داستان دابەشەبیت بۆ سى جۆر، ئەمانەن:

۱. داستانى نەرىتى (Traditional): كه بە داستانى بەرايى، یان ئاسایى، یان داستانى فۆلكورىش ناوھەبریت، بە بناغەى داستان دادەنریت و رەسەنترىن جۆرەكانى داستانە، وەكو داستانەكانى (ئیلیادە و ئودیسیای یۆنانى، مەھابەھاراتا و رامایانای ھیندى... ھتد) (حسەین: ۲۰۰۷: ۵۲).

۲. داستانی ناوہندی (Secondary): یان داستانی ئہدہبی، کہ بہ شیوہیہکی شارہزایانہ لہسہر بنہمایی داستانہ کۆنہکان یان بہرایبہکان بنیاد دہنریت، کہ لہم جۆرہ داستانانہدا شاعیر بہ شیوہیہکی ئازادانہ سوود لہ داستانہ کۆنہکان و ہردہگریٹ، بہلام پیوہری داستانہ کۆنہکان دہپاریزیت، و ہک داستانی (ئینیادہ)ی (فیرجیل)ی رۆمانی، کہ لہسہر بنہمای داستانہکانی (ئیلیادہ و ئودیسا) دانراوہ (شمیسا: ۱۳۸۷: ۶۶).

۳. داستانی سیتیہمین (Tertiary Epics): ئہو داستانانہن، کہ لہ دواى داستانی ناوہندیہوہ ہاتوون و نووسہرہکانیان لہسہر بنہمای داستانہکانی دیکہ، لہ زمانیکی تر دانراون، و ہک داستانی (رۆستہم و سوہراب)ی (ماتیو ئارنۆلد)ی ئینگیزی، کہ لہسہر بنہمای (رۆستہم و سوہراب)ی شانامہ دانراوہ (حسہین: ۲۰۰۷: ۵۲).

دوہم: بہ پیی بنہمای بابہت:

بہ پیی ئہم بنہمایہش داستان دابہ شدہ کریت بۆ چوار جۆر:

۱. داستانی ئہفسانہیی (Legendary): ئہم جۆرہ داستانہ، بہ کۆنترین و رہسہنترین جۆری داستان دادہنریت، کہ پھیوہستہ بہ سہردہمی پیش میژوو و لہسہر بنہمای ئہفسانہ دامہزراوہ، و ہک داستانی (گلگامیش)ی سوہمہری و بہشیکی زۆری داستانہ نہریتیہکان (Traditional) دہچنہ ناو خانہی ئہم جۆرہ داستانہوہ (شمیسا: ۱۳۸۷: ۶۷).

۲. داستانی پالہوانیہتی: ئہو داستانہیہ، کہ تیندا باس لہ ئازایہتی و قارہمانیی پالہوانیک یان چہند پالہوانیک دہکات و بہ شیوہیہکی بہرز کارہکانی پالہوانہکہ دہردہخات و زۆرجار لہ و ہسف و ستایشیاندا

زیاده‌رۆیی و خەیاڵ و فەنتازیا تیکەڵ بە کارەکانیان دەکات، وەک ژیانی
رۆستەم لە شانەمە ی فیردەوسیدا (مەولود و حسین: ۲۰۱۸: ۲۱۹-۲۲۰).

۳. داستانی ئاینی یان مەزەبەیی: لەم جۆرە داستانەدا پالەوان
کەسیکی ئاینی یان مەزەبەیی، لەسەر بنەما و پەڕەوی ئەم ئاین و
مەزەبە کار و ڕەفتار دەکات، وەک کۆمیدیای ئیلاهی دانتی (شمیسا:
۱۳۸۷: ۶۷-۶۸).

۴. داستانی عیرفانی: ئەم جۆرە داستانە زیاتر لە ئەدەبیاتی فارسیدا
بەرچاودەکەوێت، کە پالەوانەکە ی تیکەڵی یەکیک لە ڕیبازە عیرفانییەکان
دەبێت و ڕیگای چوون بەرەو (فنا فی الله) دەگریت، وەک داستانی
(حەللاج)، کە لە نمونە ی ئەم جۆرە داستانە یە (حسەین: ۲۰۰۷: ۵۳).

لە بەرانبەر ئەم پۆلینکردنە ی داستاندا، لە سەرچاوە میژووییەکانی
تایبەت بە ئەدەبیاتی کوردی، داستان بۆ دوو جۆر دابەش کراوە (واتە لە
رۆوی بابەتەو جۆریک لە تایبەتمەندی لە داستانی کوردیدا هەیە)، کە
بریتین لە:

۱. داستانی قارەمانیتی: وەک (داستانی قەلای دمدەم، سوارۆ... هتد)

۲. داستانی دلداری و ئەقینی: وەک داستانی (خەج و سیامەند، شیرین
و فەرهاد، مەم و زین) (عیزەدین مەستەفا رەسول: ۲۰۱۰: ۶۱-۶۴).

تەوەرە ی دووهم:

هەلسەنگاندنی داستانی (مەم و زین) (۴) ی (ئەحمەدی خانی) (۵) بەپێی
تایبەتمەندییەکانی ژانری داستان

ئاشکرایە سەرھەلدانی داستان لەناو هەر گەل و نەتەوێە کدا
بەستراوێتەو بە بیری نەتەوایەتیەو، کە نەتەوێە هەنگاوی گەورە دەنیت

بهره و شارستانیەت و بوون به خاوهنی کیانیکی سهر به خو، له م
 روانگه یه وه داستانی هه موو میلله تیک دهر خه ری ئه و هه ولانه یه، بو
 گه یشتن به و ئامانجه، ئه م بیره لای کورد له دوا ی شه ری چالدیرانی
 (۱۵۱۴ ز.) نیوان عوسمانی و سه فه وییه کاندای چه که ره ی کردو وه، کاتیک
 کورد، وه ک نه ته وه یه کی زیندوو له رۆژه لاتی ناوه راستدا ههستی به
 په راویز خراوی کرد، له و کاته وه چه ند بنه مایه ک بو دهر که وتنی شیعی
 داستانی سه ریانه لدا، که به هه وله کانی (فه قی تهیران) (۶) ده ستپیده کات،
 له م بواره دا چه ند به ره میکی هه یه، که به سه ره تایه کی باش بو
 سه ره لدان و دهر که وتنی داستان داده نرین (مه لود و حسین: ۲۰۱۸:
 ۳۲۴). له دوا ی ئه م هه وله وه، به ره مه که ی (ئه حمدی خانی) دیت، که
 داستانی (مه م و زین) ه. چیرۆکی (مه م و زین) گێرانه وه یه کی ئه ده بی
 فولکلوری سه ر زاری بووه و پیش ئه وه ی (خانی) به داستان بیهۆنیتته وه،
 له ناو کوردانی پارچه کانی کوردستاندا بلا بوته وه و له لایه ن گورانییژ و
 خوشخوانه کانی کورده وه به شیوه ی بهیت گوتراوه. (ئه حمده ی خانی)
 هه ر له مندالییه وه گوئی له بهیتی (مه م و زین) بووه، به شیوه ی گورانی و
 حیکایهت و چیژی لیوه رگرتوو و کاری تیکردوو و بووه ته
 ئیلهام به خشیکی باش، بوته وه ی (خانی) ئه م چیرۆکه زیندوو بکاته وه و
 شاکاریکی ئه ده بی لی به ره مه مینیت (خه زنه دار: ۲۰۱۰: ۳۹۵). ههروه کو
 (خانی) ده لیت:

وابکه م که جیهانی بی و بنۆری

ده ژیه نمه وه زین و مه م له گۆری (خانی، ۱۳۹۴: ۱۴).

ئاشکرایه هه ر ژانریکی ئه ده بی خاوهنی چه ند تاییه تمه ندیییه که، که
 ژانره که ی له سه ر بیناده کریت و ده بیته بنه مای دروستبوونی ئه و ژانره،
 داستانیس وه ک یه کیک له کۆنترین ژانره کانی ئه ده ب چه ند
 تاییه تمه ندیییه کی هه یه که ده بیته خالی جیاکه ره وه و ناسینه وه ی وه کو

ناسنامه‌ی ژانره‌که‌ی و بوونه‌ته بناغه‌ی دروستبوونی ده‌قه‌کانی سهر به‌م ژانره. به مه‌به‌ستی هه‌سه‌نگاندنی داستانی (مه‌م و زین)ی (خانی) به‌پیی ئەم تاییه‌تمه‌ندیانه، کاره‌که‌مان دابه‌شی سهر سی جور کردووه، که بریتین له:

۱. ئەو تاییه‌تمه‌ندیانه‌ی به شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ له داستانه‌که‌دا بوونیان هه‌یه.

۲. ئەو تاییه‌تمه‌ندیانه‌ی به شیوه‌یه‌کی ناراسته‌وخۆ له داستانه‌که‌دا بوونیان هه‌یه.

۳. ئەو تاییه‌تمه‌ندیانه‌ی له داستانه‌که‌دا بوونیان نییه.

ئەو تاییه‌تمه‌ندیانه‌ی به شیوه‌یه‌کی راسته‌وخۆ له داستانه‌که‌دا بوونیان هه‌یه:

۱. له سه‌ره‌تای زۆربه‌ی داستانه‌کاندا بابه‌تی موناچات و پارانه‌وه له خوداوه‌ند ده‌بینریت، وه‌ک له داستانی (ئیلیاده و ئودیسای (هۆمیرۆس)دا به‌رچاوده‌که‌ویت، یان سه‌ره‌تای شانامه‌ی (فیرده‌وسی) به ستایشکردنی خودا و پیغه‌مبه‌ر و خه‌لیفه‌کانی راشیدین ده‌ستپیده‌کات (مه‌لود و حسین: ۲۰۱۸: ۲۰۷). له داستانی (مه‌م و زین)دا به هه‌مان شیوه‌ی داستانه‌وسانی جیهانی له دیباچه‌دا، به ستایشی خوا و پیغه‌مبه‌ر (دخ) ده‌ستپیده‌کات، کاتیک ده‌لیت:

سه‌رنامه به ناوی تو خودایه

چی بی ئەمه پیت و پیزی نایه

سه‌ردیتری په‌ری ئەوین په‌رستان

جى ناز و نيازى خوشهويستان

پووناكى دل و بينايى چاوان

گەر تۆنەبى كى ئەوينى داوان؟

بى ناوى تۆ نامە هيچ و پووچە

نەتنووسى بنووس كەچ و كورووچە (خانى، ۱۳۹۴: ۱).

۲. لە داستاندا تۆلەكردنەوہ يەككە لە تايبەتمەندييە گرنگەكان؛ بۆيە لە زۆربەى داستانەكاندا ديمەنى تۆلەكردنەوہ بەرچاودەكەويت، بۆ نمونە لە داستانى ئيليادەدا (ئەشيل) تۆلەى (پاتروكلسى ھاورپى لە (هيكتور) دەكاتەوہ و دەيكوژيٲ، يان لە داستانى ئەنيادەدا (ئينياس) تۆلەى (پالاس) و جەنگاوەرانى ديكە لە (تورونوس) دەكاتەوہ (مەلود و حسين: ۲۰۱۸: ۲۰۹_۲۱۰).

لە (مەم و زين)يشدا ديمەنى تۆلەكردنەوہ بەدى دەكريٲ، كاتيڪ (تاژدين) تۆلەى (مەم) لە (بەكرە شوڤار) دەكاتەوہ و دەيكوژيٲ، ھەرۋەكو (خانى) لە بەشى (شين بۆ مەمى ھەژار و كوژرانى بەكرى بەدكار)دا دەليٲ:

ئەو دەردە كە دات بە مەم لەسەرچى

ھيشتا دەتەوى لە دەس مە دەرچى

بگرە لە دەسم دەبانى دوو دەم

بتكەم بە يەكەم لە تۆلەيى مەم

يەك بر سەرى بەكرى پى نەوى بوو

لاشه‌ی سه‌گی چه‌سپی سه‌ر زه‌وی بوو (خانی، ۱۳۹۴: ۱۱۰).

۲. لایه‌نی کات و شوین له داستاندا کراوه‌یه، ده‌گونجیت له ماوه‌ی چه‌ند چرکه‌یه‌کدا گه‌لیک کاری سه‌رسورپه‌ینه‌ر رووبده‌ن، سه‌بارت به شوینش له داستاندا شوین دیوکی ئەفسانه‌یی هه‌یه، واتا شوین ته‌واوی جیهان ده‌گریته‌وه، وه‌کو له کومیدیای یه‌زدانی (دانتی)دا شوین بریتیه له (زه‌وی، ئاسمان، به‌هه‌شت، دۆزه‌خ و به‌رزخ) یان (گلگامیش) ده‌چیته ژیر زه‌وی بۆ بینینی (ئه‌نکیدو)ی هاوړی له جیهانی مردوواندا، ده‌کریت بلین له داستاندا کات و شوین نالۆژیکین و ئاسایی نین (شمیسا: ۱۳۸۷: ۷۹).

ئهم تایبه‌تمه‌ندییه‌ی کات و شوین له داستانی (مهم و زین)دا به‌رچاوده‌که‌ویت، به‌وه‌ی کاته‌که کاتیک کراوه‌یه، به‌لام هاوشینوی داستانی جیهانی نالۆژیک نییه، کات به‌ سروشتی خۆی ده‌روات، سه‌بارت به شوین له‌م داستاندا (جزیره‌ی بۆتان)ه، که شوینی روودانی رووداوه‌کانه، به‌لام له پال ئەمه‌شدا، شوینی ئەفسانه‌یی و نالۆژیک تیدایه به‌دیده‌کریت، به‌ تایبه‌ت له‌و به‌شه‌ی داستان‌که‌دا، که (پیاوچاک) خه‌ون به‌ به‌کره‌وه (ده‌بینی)، شوین له‌م خه‌ونه‌دا به‌هه‌شته، کاتیک باسی (به‌کر) ده‌کات، دوا‌ی لیخۆشبوونی خوای گه‌وره، چۆته به‌هه‌شت و بۆته پاسه‌وانی ده‌رگای کۆشکی (مهم و زین) هه‌روه‌کو (خانی) ده‌لێت:

بالداری گیانی که‌وته گه‌شتی

چوو گه‌ردشی کرد له‌ ناو به‌هه‌شتی

وا تاج به‌ سه‌ریکی شوخ له‌ ده‌رگا

زۆر قۆز و ته‌یار له‌ ره‌نگ و به‌رگا

ویستاوه به‌ هیمنی له‌ جیوه

پووخۆشه، گهشه و بزهی له لیوه

ئهی پایه بلند وتی ئه تو کیی؟

ئهو کۆشکه به کی دهگا تۆی لیی؟

به کرم وتی مامی پیری زانا

به خشیمی به زهی خودای توانا

ئهو کۆشکه ده بیینی ههشت نهۆمه

هی وانه ههوت یه کیکی خۆمه (خانی، ۱۳۹۴: ۱۱۸).

۴. له داستاندای دیمه نی سه رنجراکیش و جوان، له بابته تی زۆرانبازی،
یان شمشیربازی بوونی ههیه (مه ولود و حسین: ۲۰۱۸: ۲۰۶).

داستانی (مهم و زین) له م تایبه تمه ندییه خالی نییه، بابته تی له م
جۆره ی تیدا به دیده کریت، وهک یه کیکی له و کلتوو رانه ی له و کاته دا له ناو
کۆمه لی کورده واریدا باو بووه، که له بۆنه و ئاهه نکه کاندای ریورسمی له م
چه شنه ریخراوه گه رچی ئه وه ی لی ره دا هه یه له رووی مه به سته وه
جیاوازه له گه ل داستانه کانی جیهاندا، بۆ نمونه له به شی (پازاندنه وی
کچان و گواستنه وه ی ستی) دا، کاتیک (ئه ستی) بۆ (تاژدین) ده گوازنه وه
چه ندین ریورهم ریکه ده خرین، یه کیکی له و ریورهمه سمانه ی له و بۆنه یه دا
ریخراوه زۆرانبازییه، وهکو (خانی) له م دیره دا ده لیت:

مه قلاتی ده دا یه ک و یه کی با

زۆرانی ده گرت یه ک و یه کی گاز (خانی، ۱۳۹۴: ۴۸)

۵. له هه موو داستانيکدا پالوان سهره راي بوونی هیز و توانایی له راده به در خالی لاوازیسی ههیه، له م ریگایه وه دژه پالوانه کان زه فیری پنده به ن دهیکوژن، بو نمونه (زیگفرید) هه موو له شی تن زریبیه، تنها نیوان شانہکانی نه بیټ، که (هاگن)ی دوژمنی به و شوینه ده زانیټ و رمیکی تیده چه قینیت و (زیگفرید) ده کوژیت، یان پاژنه ی پی (ئشیل)ی پالوانی (ئیلیاده)، که خالی لاوازی ئه م پالوانه یه (پاریس) تیریک له پاژنه ی پی ده دات و دهیکوژیت (مه ولود و حسین: ۲۰۱۸: ۲۰۶).

له م داستانه دا به گشتی خالی لاوازی پالوان بریتیه له عیشقی (زین)، که له م ریگایه وه دژه پالوان زه فیری پیده بات و دهیخاته زیندان، دواتر هر ئه مه ش ده بیټه هو ی مردنی پالوان.

۶. پالوانی داستان پالوانیکی نه ته وه یی، یان هیما ی نه ژادی مروّقایه تیه، بو نمونه له داستانی (به هشتی ونبوو)ی (میلتون) دا، ئا دم نوینه رایه تی ره چه له کی مروّقایه تی ده کات، یان (ئشیل) له ئیلیاده و (رؤستم)ی شانامه دا پالوانی نه ته وه یین (شمیسا: ۱۳۸۷: ۷۹).

له م داستانه شدا (مه م) پالوانیکی نه ته وه یی کورده، کوری نووسه ری میری بو تانه، هه روه کو (خانی) ده لیت:

مه م روله یی نووسه ریکی میر بوو

تاژدین کوری گه وره تر وه زیر بوو (خانی، ۱۳۹۴: ۲۱).

۷. یه کینکی دیکه له تاییه مه ندیبهکانی داستان فیل و ته له که بازیی پالوانی داستانه، ده بینین زورجار پالوانانی داستان توشی هیزگه لیک ده بن، که له سه رووی توانای خو یانه وه یه، به لام به به کارهینانی فیل و ته له که یه ک قوتاریان ده بیټ (مه ولود و حسین: ۲۰۱۸: ۲۰۸).

ئەم تايبەتمەندىيە لە داستانى (مەم و زىن) شىدا بوونى ھەيە، بە تايبەت كاتىك (مەم و زىن) لە ناو باغدا لە ژواندان، مير و ڤاوكەر بەسەرياندا دىن، لەم كاتەدا (مەم) ھىچ چارەيەكى نامىنىت، بۆئەوھى مير و دار و دەستەكانى ھەستى پىنھەكەن خۆى نەخۆش دەكات و دەچىتە ناو نوين و (زىن) ىش دەخاتە ژىر عەباكەى خۆى، تەنھا (تازدىن) ھەست بەم فىلەى (مەم) دەكات، بۆ نمونە (خانى) لە وەسفى ئەم حالەتەدا دەلىت:

تارىك بوو نەكارى كەس ببىنى

كوژايەوھ تىشكى كولمى زىنى

مەم چوو لە نوينى پالى داوھ

زىنىشى وەشارت لە ژىر عەباوھ (خانى، ۱۳۹۴: ۷۶).

۸. ئايندەبىنى و پىشگۆيى تايبەتمەندىيەكى دىكەى داستانە، واتا لە داستاندا قسە لەبارەى ئەم دوو بابەتەوھ دەكرىت، وەكو كوشتنى (ئەشيل) لە شەڤى تەڤوادەدا، يان لە شانامەدا كوشتنى (ئەسفەندىيار) بە دەستى (ڤۆستەم) پىشگۆيان بۆ كرابوو (شمىسا: ۱۳۸۷: ۸۳_۸۴).

لە داستانى (مەم و زىن) شىدا ئەم حالەتە بەدەدەكرىت، كاتىك (خانى) نوشته نووسى ھىناوھتە ناو داستانەكە و (ھەيزەبوون) ى داين دەچىتە لای نوشته نووس، بۆ ئەوھى فال بۆ (زىن و ئەستى) بگريتەوھ، نوشته نووس پىشگۆيى بۆ كرد، كە ئەمانە عاشقى دوو كورپى زۆر قۆزبوون، نەك دوو كچ، كە ئەوانىش (مەم و تازدىن) ن، وەك (خانى) لەسەر زارى نوشە نووسەوھ دەلىت:

لەو دەشتە لە ڤۆژى جيژنى نەورۆز

تووشيان بوو بە تووشى دوو كورپى قۆز

دوو مانگ و دوو رۆژ به يهك گه‌يشتن

يه‌كده‌م ده‌م و دل ده‌يه‌ك گه‌يشتن (خانى، ۱۳۹۴: ۳۵).

چونكه له سه‌ره‌تادا (زين و ئه‌ستى) وايان ده‌زاني ئه‌وان عاشقى دوو كچ بوون؛ له‌به‌رئه‌وه‌ى (مه‌م و تاژدين) له رۆژى جه‌ژنى نه‌ورۆزدا جلى كچانيان له‌به‌ركردبوو؛ بۆيه (زين و ئه‌ستى) كاتيك باسى ئه‌و رۆوداوه بۆ (حه‌يزه‌بوون)ى دايه‌ن ده‌كه‌ن ده‌لێن دوو كچ بوون، كه ئيمه عاشقيان بووين، وه‌كو (خانى) له‌سه‌ر زارى (زين و ئه‌ستى) وه‌ ده‌لێت:

له‌م شاره‌ هه‌چيكى مه‌سته‌ چاون

ديومانن و گشتى ناسراون

ئيمرۆكه‌ دوو كچ به‌ ئال و والا

وه‌ك يه‌ك به‌ شمه‌ك به‌ سال و بالا

توشيان بوو به‌ توشمان له‌ ناكاو

چۆن دل نه‌په‌رييت و ئاو نه‌كا چاو (خانى، ۱۳۹۴: ۳۱-۳۲).

9. له‌به‌رئه‌وه‌ى داستان شينوازي ده‌ربرينى به‌رز و بالايه؛ بۆيه شتيكى سروشتيه، كه رۆوبه‌رۆوى وشه‌ى كۆن و ترسناك ببينه‌وه، يان شوپنى سامناك و تاريك، ياخود ده‌ربرينى خه‌يالى و لايه‌نى فه‌نتازي ده‌قه‌كه‌ش واده‌خوازيت، كه پيويسته ئه‌م جۆره شوپن و ده‌ربرينه‌ خه‌يالى و كۆنانه هه‌بن، هۆكارى ئه‌مه‌ش بۆ ئه‌وه ده‌گه‌رپه‌ته‌وه، كه داستان زۆرچار سوود له‌ ميژوو و ئه‌فسانه وه‌رده‌گرپه‌ت، كه ئه‌مانه‌ش وشه‌ و ده‌ربرينى سه‌ير و سه‌مه‌ره له‌خۆده‌گرن (مه‌ولود و حسين: ۲۰۱۸: ۲۰۹).

داستانی (مەم و زین) لە پرووی شیوازی دەربرپنەوه ئاستیکی
هونەریی بەرزى هەیه، لیوانلیۆه لە هونەرەکانی رەوانییژی، وەك
لیكچواندن و خواستن، جوانکاری، رەگەزدۆزی... هتد، كە ئاستی
شیعیریەتی داستانەكەیان زیاتر بەرزکردۆتەوه، داستانیش وەكو ژانەرەکانی
دیکەى ئەدەب پێویستی زۆری بە بنەماکانی شیعیریەتی دەق هەیه، لە
پرووی بەکارهێنانی دەربرپینی خەیاڵی و فەنتازیا شەوه، دەبینین چەند
كەسایەتیی خەیاڵی بوونیان هەیه لە داستانەكەدا، وەك (خدری زیندە) یان
(پیری غەیبزان)، یان چۆنیەتیی مردنی (مەم) لە زیندان، كە دوو تیشك بە
یەك دەگەن و (مەم) گیانی دەردهچیت و دەمریت، وەكو (خانێ) دەلیت:

وتیان لە دەریۆه هات تروسكی

دەرچوو لە سەری مەمیش برووسكی

لەو كاتەوه مەم نەما لەسەر هۆش

پیی خۆش نییه رابی لەو خەوی خۆش (خانێ، ۱۳۹۴: ۱۰۵).

هەروەها كاتیک (مەم) لە سەر قسەى (زین)ى مەعشوقى زیندوو
دەبیتهوه، كە وروژاندنی لە داستانەكەدا دروستكردوو، ئەم جۆرە
دەربرپنە خەیاڵییانە لە داستانەكەدا بوونی هەیه، هەروەك (خانێ) لەسەر
زاری (زین)وه دەلیت:

ئەى مەم! وتی بۆت گەلی بە تاسەم

گیان بیتهوه بەر بە باى هەناسەم

بۆی ژیايهوه مەم بە گفتى زینى

بووژایهوه بەشپراو لە ژینى (خانێ، ۱۳۹۴: ۱۰۶)

۱۰. پالەوانانى سەرەككى داستان پالەوانىكى تىكەلە لە خوداوەند و مرۆف، ياخود قارەمانىكى سەير و سەرسورپهينەرە و تواناي ئەنجامدانى گەليک کار و کردەوهى دەگمەنيان هەيه، که لە سەروو توانايى مرۆفى ئاساييه‌وهن، وهک (گلگاميش، رۆسته‌م، بيوؤولف) که تواناکانيان لە سەرووى دەسلەلاتى مرۆفى ئاساييه‌وه بوو (مولود و حسين: ۲۰۱۸: ۲۰۲).

به‌پيى ئەم تاييه‌تمەندييه بيت داستانى (مەم و زين) سەرەپاي بوونى پالەوانانى سەرەكى تيبدا، وهكو (مەم و زين ...هتد)، به‌لام پالەوانەکان هەلگري تاييه‌تمەنديى خوداوەند نين و به‌هۆى ئەو سروسشته سؤفيگەرييهى داستانەکه هەيه‌تى لە لايەک و لە لايەكى ديکەوه هۆكارى سەرەككى جياوازييه‌کهى لەگەل تاييه‌تمەنديى و بنەما گشتييه‌کانى ژانرى داستان بۆ ئەو گۆراناڤه دەگەرپيته‌وه که هەر ژانريک لە ميژووى خويدا به‌سەريداديت، بۆ نمونە سەرەدمى نووسينه‌وهى ئەم داستانە بۆ قوناغىک دەگەرپيته‌وه، که بيري ئەفسانه‌يى و فرەخواوەندى و نالۆژيکى لە هۆشى مرۆفايه‌تيدا رەواوته‌وه؛ بۆيه هاتنه کايه‌ى سەرەدمه نوييه‌که گۆران لە سروسشت و تاييه‌تمەندييه‌کانى ژانره‌که‌شدا دروستده‌کات، ئەمەش بۆته هۆى ئەوهى، که که‌سايه‌تیی پالەوانەکان هەمان تاييه‌تمەنديى که‌سانى ئاسايى هەيه، به‌لام لە هەمان کاتدا کۆمه‌ليک کارى سەرسورپهينەر ئەنجامده‌دن، که لە تواناي که‌سانى ئاسايى به‌دەرە، بۆ نمونە ئەمە لەو به‌شەدا دەرده‌که‌ويت، که (زين سەرى کوشته‌ى خوى دەدا)، کاتيک لەسەر داخوازيى (زين) مەمى عاشق دووباره زيندوو ده‌بيتته‌وه، ئەنجامدانى ئەم جۆره کاره لە لايەن پالەوانى داستانەکه کارىکى سەير و سەرسورپهينەرە، که لە تواناي که‌سانى ئاسايى به‌دەرە، هەروه‌کو (خانى) ده‌لييت:

ئەى مەم! وتى بۆت گەلى به تاسەم

گيان بيته‌وه بهر به باى هەناسەم

بۆی ژیايه وه مه م به گفتي زيني

بووژايه وه به شپراو له زيني

دای تيشكى ئەوين له ناو دەرروونی

هيز كه وته وه گور، رهوی زه بوونی

هه رچاوی كه وت به مهستی چاوی

تين هاته وه بهر دل و هه ناوی

فرمیسی كه هات له چاوی رهشدا

له و مردووه بوونه خوین له لهشدا (خانی، ۱۳۹۴: ۱۰۶)

۱۱. یه کیکي دیکه له تایبهتمه ندییه کانی داستان ئه وهیه، که داستان دواي چهند ماوه یهک له و پروداوانه ی قسه یان له باره وه ده کریت دهرده که ویت، واتا له پشت هه ر داستانیك پاشخانیکي کونی چیرۆک و ئه فسانه و پروداوی فۆلکلۆری بوونیان هه یه، له سه ر بنه مای ئه و خه رمانه کۆنانه داستان بنیاده نریت، وه کو داستانی (ئیلیاده و ئودیس) چهند سه ده یه ک پیش (هۆمیرۆس) چهندین شاعیر (ئیلیاده و ئودیس) یان خولقاندوو و بوونیان هه بووه، یان داستانی (رۆلاند) چهند ره خنه گریک پینانویه، که گریدراوی چهند پروداویکه، له سالی (۷۷۸ ز.) دا پرویانداوه (مه ولود و حسین: ۲۰۱۸: ۲۱۰).

ئهم بنه مایه ش له داستانی (مه م و زین) دا هه یه، چونکه چیرۆکی (مه م و زین) بۆ سه رده میکی کۆن ده گه ریته وه، وه کو پیشتر ئاماژه ی پیدراوه، له ناو پارچه کانی کوردستاندا به ربلا بووه، چهندین گۆرانیبیژ و حیکایه تخوان به شیوه ی بهیت گێراویانه ته وه، (خانی) ش له ده می ئه وانه وه

گوئیستی بووه و کاری تیکردووه، ویستوویه تی ئەم بەرهمه ناوازیه ی
له ناو فولکلۆری کوردی نوێکاتهوه و شاکاریکی ئەدهبی لی
دروستکردووه، که داستانی (مهم و زین)ه، ههروهکو (خانی) له م بارهیهوه
دهلیت:

وابکه م که جیهانی بی و بنۆری

دهژیهنمهوه زین و مهم له گۆری

له و دووی له ئەوین بهزام و بیمار

با خۆم بکه مه پزیشک و زانیار

با گهش ببنهوه به خه م بلین بهس

ببنه نهمر و نهچن له بیر کهس(خانی، ۱۳۹۴: ۱۴).

۱۲. پروداوهکانی داستان له کاتیکی زووی میژووی مرۆقاییه تی
پروودهدهن، که بۆ قوناغه سه رهتاییهکانی ژیا نی هه ر نه ته وه یه ک
ده گه رینه وه (مه ولود و حسین: ۲۰۱۸: ۲۰۴). پروداوی ئەم داستانه، به
پروای هه ندیک له پوژه لاتناسان زور کۆنه و سه رده مه که ی نازانریت،
به لام به پیتی ده قه که ی (خانی) بیت، پروداوی داستانه که بۆ سه رده می
فه رمانه وایه تی میرنشینی بۆتان ده گه ریته وه، بۆ نمونه (خانی) له
وه سفی میری بۆتاند، له به شی (په سندی میری بۆتان و جووته خوشکه
جوانه که ی)دا، ده لیت:

میری هه بوو پوژگاری پیشوو

دلخوازی به چی هه بوو هه مووی بوو

سهرداری گهلی زل و ورد

تووی عه ره بان و سهروهی کورد

پایته ختی جزیر و به ختی چابوو

زور دهستی گوشاد و شاد و شابوو

رۆم و عه ره ب و عه جه م له فه رمان

ناوبانگی هه بوو به میری بو تان (خانی، ۱۳۹۴: ۱۶).

۱۳. له داستاندا چاومان به به رجه ستهیی و هیژ و دهسه لات و سادهیی و مه زنی ده که ویت، بو نمونه ژیانی (پۆسته م) و زور بهی پال هوانانی نیو شانامه سه ره پای ئه و ساده ییهی هه یانه خاوه نی مه زنی و شکومه ندیه کی بیوینه ن. (شمیسا: ۱۳۸۷: ۸۶)

له داستانی (مه م و زین) دا ئه م تاییه تمه ندیه به پروونی هه سته ییده کریت، به تاییه تی له به شی (په سندی میری بو تان و جووته خوشکه جوانه که ی) دا، کاتیک (خانی) وه سفی میری بو تان ده کات، سه ره پای مه زنی و ئه و هیژ و دهسه لات هه یه تی، به لام له هه مان کاتدا خاوه نی ساده یی و به خشنده یی و به زه ییه کی زور بوو له گه ل خه لکی هه ژاری ژیر قه له م په وی خوی ئه م ساده یی و به خشنده ییه شی له خواناسیه که یه وه سه رچاوه ی گرتبوو، بو یه له م داستانه دا هه م چاومان به هیژ و دهسه لاتی میری بو تان هه میش چاومان به ساده یی و به خشنده ییه که ی ده که ویت، هه روه کو (خانی) ده لیت:

میری هه بوو رۆژگاری پینشوو

دلخوازی به چی هه بوو هه مووی بوو

سهرداری گهلی گهلی زل و ورد
تووی عه ره بان و سهروهی کورد
پایتهختی جزیر و بهختی چابوو
زور دهستی گوشاد و شاد و شابوو
رۆم و عه ره ب و عه جه م له فه رمان
ناوبانگی هه بوو به میری بو تان
خواناسی ئه ویش به دهنگ و ناوبوو
بو هه ردوو جیهان خودا پیدابوو
حاته م له دههندهیی و به زه ییوو
رۆسته م هه ره سیکی وی به سی بوو
ژییری و هونه ر و به کاری و دین
به رده و بگری به داد و به خشین
هینده ساده و لوسه که و نوکه ری بوو

ژوور و ده ری هه ر پری پری بوو (خانی، ۱۶: ۱۳۹۴-۱۷).

ههروهه له بهشی (نازایهتی تاژدین و برایانی و دوستایهتی مه م و تاژین) دا، به هه مان شیوه چاومان به هیز و دهسه لات و سادهیی دهکه ویت، کاتیک (تاژدین و برایانی) که له بنه ماله ی میر و به گزاده کانی بو تان بوون و خزمی نزیکی (میر زینه دین) بوون، خاوه نی دهسه لات و

هیتزیکي زۆربوون، به لّام سهره راي ئه و هیز و دهسه لاتهي هه يانبوو
زۆریش ساده و خاكي و دلپاک بوون، له گه لّ (مه م) كه كورپي
نوسه ريكي مير بوو، له ره گه ز و بنه ماله ي ئه وان نه بوو، به لّام وهك براي
گياني وابوون بۆي، كه ئه مه ش ده رخه ري ساده يي و خاكي بووني ئه وانه
سهره راي بووني هيز و دهسه لاتيكي زۆر، ههروهك (خاني) ده لّيت:

له و كۆشك سهرايه دا بوو سه د لاو

خوین شیرن و رپك و پيك و به رچاو

هه ريهك به جواني رۆژي رپوناك

رپووخۆش و له بار و دهست و دلپاک

تاژدين بوو به لّام چتو جوانيك؟

گوده رزي جيهان و پاله وانيك

مير كامه ره گه ز بوو ئه و له وان بوو

سه ر كۆمه لّ و گه و ره و گران بوو

تاژدين دوو براي بوو، كوا وهكي وان؟

پيميردي خودا ده گه لّ چه كي وان

ئاژايي له پاش وان درۆ بوو

يهك عارفي ناوبوو يهك چه كو بوو

مه م رۆله يي نوسه ريكي مير بوو

تاژدین کورپی گه وره تر وه زیربوو

هه لیان نه ده کرد به بی یه ک و دوو

جیاوازی به دل نه بوو به له ش بوو

بو یه کدی ببوونه دوستی گیانی

دهرچوو له زمانی و له نانی (خانی، ۲۰: ۱۳۹۴-۲۱).

ئو تایبه تمه ندییانه ی به شیوه یه کی ناراسته خو له داستانه که دا
بوونیان هه یه:

۱. داستان به ره مه یکه له ناوه رۆکدا هه لگری بابته تی شه پ و شوپ و
پاله وانیه تیییه، وه ک له داستانی (ئیلیاده) دا، که باسی شه ری نیوان
ئه سپارته و ته روا ده ده کات (مه ولود و حسین: ۲۰۱۸: ۲۰۳).

داستانی (مه م و زین) ناوه رۆکه که ی باسی عه شق و ئه وینداریی کچ
و کورپک ده کات، به لام له گه ل ئه وه شدا بابته تی شه پ و شوپ بوونیان
هه یه، له داستانه که دا، به تایبه ت له به شی (تیچاندنی به کره مه رگه وه ری
شو قار و دوو زمان) دا، کاتیک (به کره مه رگه وه پ) به خراپه باسی هه رییه که
له (مه م و تاژین) ده کات لای میر (زیندین)، به لام میر له سه ره تا دا برپا به
(به کره مه رگه وه پ) ناکات، باسی ئازایه تیی (مه م و تاژدین) ده کات، که
چون له شه پ دژی عه جه مدا قاره مانیه تیییه کی بیوینه یان نواندوو وه اته
لیزه شدا مه م وه کو پاله وان ته ماشاکراوه و سیفه تی پاله وان ی دراوته پال،
بو نموونه (خانی) له سه ر زاری (میر) هوه، ده لیت:

رۆژی شه ره که م له گه ل عه جه مدا

کاتی که سهرنجی ئەو دووهدا

تاژدین له بهریک و مه م له لایه

دوژمن هه موو که و ته هه لوه لایه

دوو سه د عه جه می به تیر و په یکان

به کلاو زری و به شیر و قه لغان

دیل بوون به دەس ئەم دووه به ته نیا

ئەم دووانه چلۆن دە دەم به دنیا(خانی، ۱۳۹۴: ۵۵).

۲. له داستاندا ژنیکی جوان، یان خوداوهندیک عاشقی پالەوان دەبیت، به لام پالەوان گرنگی به و عاشقه نادات و پشتی تیندهکات، بۆ نمونه له داستانی (گلگامیش) دا خوداوهندی (عه شتار) عاشقی (گلگامیش) دەبیت، به لام (گلگامیش) گویی پینادات، ئەمەش دەبیتە هۆی توورەبوونی (عه شتار) و (گایه کی بالدار) بۆ ویرانکردنی ولاتی گلگامیش دەنیریت، یان (کریشنا) گرنگی به کچی شوانهکان نادات، ته نه دلی لای (رادا) یه (شمیسا: ۱۳۸۷: ۷۸).

له م داستانەشدا (زین) خوشکی میری بۆتانه، یه کیکه له کچه هه ره جوانهکانی ئەو میرنشینه عاشقی (مه می ئالان) دەبیت، که پالەوانی سه رهکیی داستانەکه یه، (خانی) له وه سفی جوانیی (زین) دا ده لیت:

لاجانگ وه کوو زیو چه ناگه وه ک سیو

ئاونگی له ئاوی ژین له سه ر لیو

سه ر کۆلمه وه کی په ری گۆلی ئال

چینرابوو تیا دهنک - دهنک خال

تهنگی دهم و دهنگی بیکه نینی

بردیان برهوی بتانی چینی (خانی، ۱۳۹۴: ۱۷-۱۹).

به لّام به پیچه وانه‌ی پالّه‌وانی داستانی جیهانی، (مهم) له عاشقی (زین) کهف و کولیه‌تی، وهک مؤم ده‌سووتی له دووری (زین) و به داخی نه‌گه‌یشتن به مه‌عشوقه‌که‌ی سه‌رده‌نیت‌ه‌وه، بۆ نمونه (خانی) له به‌شی (سووتانی مهم له دووری زینی) دا ده‌لیت:

مهم زۆرتری زینی دهرده‌دار بوو

خه‌م له‌م که یه‌کئ بوو له‌وه‌زار بوو

ره‌نگ زه‌رد و به‌درد و بار له لیوان

دیوانه و شیت و دایه‌کیوان

په‌تیاره‌یی وای له‌سه‌ر بیوو زال

ئارامی نه‌ما له‌شار و ناومال (خانی، ۱۳۹۴: ۶۱-۶۲).

۳. پالّه‌وانی داستان له‌هر قونایکی ژیانیدا پووبه‌رووی دژه پالّه‌وانیک ده‌بیت‌ه‌وه، بۆ نمونه (پۆسته‌م) پووبه‌رووی (ئه‌فراسیابه) و (ئاهورامه‌زدا) له‌گه‌ل (ئه‌هریمه‌ن) دا، یان مه‌سیح توشی (ده‌جال) ده‌بیت (شمیسا: ۱۳۸۷، ۸۰).

له (مهم و زین) دا ئەم تایبه‌تمه‌ندییه به‌م شیوه‌یه به‌دیناکریت؛ له‌به‌رئه‌وه‌ی پالّه‌وان و دژه پالّه‌وان له‌م داستانه‌دا له‌مه‌یدانی شه‌ردا پووبه‌رووی یه‌ک نابنه‌وه، به‌لکو پالّه‌وان، که نوینه‌رایه‌تی چاکه و

خۆشه‌ويستی دهکات، دژە پالەوانیش نوینەرایەتیی بەلا و خراپەکاری دهکات، لە سەرەتاوە تا کۆتایی داستانەکە ڕووبەڕووی یەک دەبنەو، لە دواى مردنى پالەوانیش دژە پالەوان بوونی هەیه، لە گۆریشدا دەبیتە لەمپەر بۆ پالەوان و مەعشوووقەکەى، کاتیک ڤرووی (بەکر) لە هەردوو نەمامى (مەم و زین) دەهالیت واتە دژە پالەوانیک لە هەموو قۇناغەکاندا ڕووبەڕووی پالەوان دەبیتەو، وەکو (خانى) لە بەشى (چقلى مەم و زینان)دا دەلایت:

گلکۆى بەکرى چنۆکى بەدکار

دارىکى ڕواند ڤروو، چقل دار

هاويشتى پەلى بەرەو نەمامان

پيچاي سەر و بن لە ڤهگ، لە دامان

هەرته‌نیه‌وه پيچى دا هەتا سەر

نیوانى تەنين و بوو بە لەمپەر (خانى، ۱۳۹۴: ۱۱۷).

۴. پالەوانى داستان لەگەڵ ئەو‌ه‌ی هەلگى سىفاتی توندوتیژییە، خەرىكى شەر و خويندوتیژییە، بەلام هەلگى سىفاتی دیکەى وەکو هەست و سۆز و وەفا و میهرەبانىیە، بۆ نموونە (ئەشیل)ی پالەوانى داستانى (ئیلیاده) لەگەڵ ئەو‌ه‌ی کەسیكى شەر‌اوى و توندوتیژە، بەلام کاتیک هەوالى کوزرانى هاوړیکەى (پاتروکلس)ی پیدەگات، خۆى پیناگیریت و هەست بە غەمبارى دهکات، یان (ئۆدسیۆس) لە داستانى (ئۆدیسایا)دا کاتیک پاسەوانى زیندانەکە داواى هاوسەرگىرى لیدەکات، بەلام پى رازینابیت و وەفا و ئەمەک بۆ (پینیلۆپ و تیلماکس) دەنوینت (مەلود و حسین: ۲۰۱۸: ۲۰۹).

پالەوانى داستانى (مەم و زىن) ھەلگىرى سىفەتى توندوتىژى نىيە؛ لەبەرئەوھى ئەم داستانە لەسەر بنەماى فەلسەفەى چاڭكەكارى و لىخوشبوون دامەزراوھ، پالەوانى ئەم داستانە ھەلگىرى سىفەتى ئاشتىخووزى و چاڭكەكارىيە، سەرھەراى بوونى دژە پالەوانىكى خراپەكار و شوقار لە بەرانبەرىدا، كە (بەكرە مەرگەوھەر) ھ و ئەنجامدانى چەندىن كارى خراپ بەرانبەر بە پالەوانانى ئەم داستانە، كە بە مەرگى ھەردوو پالەوانەكە كۆتايىدەت، بەلام ھەست و سۆزى بەزەيى پالەوانانى ئەم داستانە لە لوتكەى مرۆفایەتى و لىخوشبووندايە، ئەمەش كاتىك دەردەكەوئەت، كە (زىن) دلى بە (بەكر) دەسووتى و بوى دەپارپتەوھ لە (مىر و تاژىن)، وھكو (خانى) دەلەت:

چىرۆكى بەكر كە گەيىبە كن زىن

پاراپەوھ بوى لە مىر و تاژدىن

پىاو چاڭ لە رق و لە كىنە دوورن

ھەرچەندە بە سووچە لىنى ببوورن(خانى، ۱۳۹۴: ۱۱۲).

سەرھەراى ئەو ھەموو خراپەكارىيە، لەگەل ئەوھشدا (زىن) بە دۆستىكى باشى خۆيانى دەزانەت، پىيوايە ئەگەر (بەكر) نەبووبا ئەوا عەشقەكەى ئەوان ئەوھندە گەورە نەدەبوو و ناوبانگى لە كۆمەلى كوردەوارى دەرنەدەكرد، شەرمەزار و ئابرووتكاو لەناو كۆمەلگادا دەردەچوون؛ لەبەرئەوھ رىز و ئەمەكدارىى بۆ ھەيە، كە رىڭگى راست و پاكى پىنپىشانداون، ھىوای شادى و بەختەوھرى بۆ دەخوازەت و دەلەت: چىدىكە ئابرووى مەرپىژن و لای ئىمەوھ بىنپىژن، با لەو دنياش ھەر پاسەوانى ئىمە بكات، ھەرۆھكو (خانى) لەسەر زارى (زىن) ھوھ دەلەت:

گەر پىسى وھك بەكر نەبووبا

ھېچ دوور نەبوو ئابرووی مە چووبا
 ھەرچەندە بە بەروالەت ناتەبا بوو
 راستیو دەوی بۆ مە دۆستی چابوو
 گەر ئەو نە دەبوو بە لەمپەری مە
 گومرایی دەبوو بە ریبەری مە
 وا دەرئەدەچووین لە شەرمەزاری
 پیروژ نەدەبووین لە کوردەواری
 ھەرچەندە خۆی گەیشتە زیانی
 دۆراندی لە ریبی مەدا ژیانی
 پیم خۆش نییە ھېچ گریی وەبەر بی
 ھیوام ھەیه شادی و بەختەوەر بی
 ئیدی بەسە ئابرووی مەریژن
 لەو جی کە من و مەم دەنیژن
 ئەو ببوہ سەگیکی پاسداری مە
 با ھەر بکەوی لەبەر دەری مە
 لای ئیمە بنیژری با گیانی

پاسی مه بدیرئ له و جیهانی(خانی، ۱۳۹۴: ۱۱۲).

۵. له بهرئ وهی پالەوانی داستان تیکه له یه که له خوداوهن و مرؤف؛ بویه ناکریت مردنه کهی له پیش چاوی خه لکی ئاسایی بیت، بۆ نمونه له داستانی (رۆسته م و زۆراب) دا ههردووک پالەوانه که دهمه و به یانییه کی زوو به ره و دهشتیکی دوور له چاوی خه لکی ده پۆن، دواي شه ریکی دوور و دریز بۆ لای سوپاکه ی خۆیان ده گه رینه وه. (شمیسا: ۱۳۸۷: ۸۳)

وهک پیشتر ئاماژه ی پیدراوه پالەوانی ئەم داستانه مرؤفه نهک خوداوهند، ئەمهش به هۆی سروشتی داستانه که و ئەو گۆرانکارییهی به دریزایی میژوو به سه ر ژانری داستان داهاتوون، له ئەنجامی ئەم گۆرانکارییه نه دا پالەوانه کانیش گۆرانکارییان به سه ر داهاتوو له خوداوهنده وه بوون به مرؤف، وهک له م داستانه دا به رچاوده که ویت، که پالەوانه کانی که سایه تی ئاسایین ئەمه له لایه ک. له لایه کی دیکه وه، مردنی پالەوان له م داستانه دا مردنیکی ته مومژاوییه، راسته له به ر چاوی زیندانی و هاوده مه کانی ده مریت، به لام مردنه که ی وه کو مردنی مرؤفیکی ئاسایی نییه، چونکه له ئەنجامی به یه کگه یشتنی دوو تیشک پالەوانه که ده مریت، که یه کیکیان له دهره وه هاتوو ئەوه ی دیکه یان له سه ری پالەوانه که دهرچوو، ههروه کو (خانی) له به شی (زین سه ری کوشته ی خۆی ده دا) ده لیت:

پرسی له که سانی هاوده می بوون

هاوبه ندی گران و هاوخه می بوون

وتیان له دهریوه هات ترووسکی

دهرچوو له سه ری مه میش برووسکی

یەك وینەى مانگ و پوژ ئەووتر

هالا ئەوى ژوور لەوى نەووتر

یەك بۆ یەكى كەوتە تیشكە ڕشتن

تا بوونە یەكێك و پێك گەشتن

لەوكاتەوه مەم نەما لەسەر هۆش

پێى خۆش نییە ڕابى لەو خەوى خۆش (خانى، ۱۳۹۴: ۱۰۵).

ئەو تاییبەتمەندیانەى لە داستانەكەدا بوونیان نییە:

۱. لە داستاندا گیانداران دەوریكى گەورە دەگێرن لە پووداو و پیشهاتهكاندا، گیاندارى ئاسایى نین، وەك ئەسپەكەى (ئەشیل) توانای پیشینیکردن و قسەکردنى هەیە، یان (گای بالدار) لە داستانی گلگامیشدا... هتد (مەولود و حسین: ۲۰۱۸: ۲۰۳).

لە داستانی (مەم و زین)دا، ئەم تاییبەتمەندییە بوونی نییە، سەرەرای ئەوەى گیاندارى ئاسایى بەرچاودەكەون، لە وینەى (ئەسپ و كاوپ و گیسك)دا، بەلام هاوشیووەى ئەو گیاندارانە نین، كە لە داستانی جیهانیدا هەن، بە تاییبەتى لەو بەشەى، كە باسى خوازینی و گواستنەووەى (ئەستی بۆ تاژدین) دەكات، كاتیک بۆ میوانان (كاوپ و گیسك) سەر دەبرن، هەرۆهكو (خانى) دەلیت:

تا كاوپ و گیسكى عاسمانان

برژان و نرایە بەر میوانان (خانى، ۱۳۹۴: ۴۳).

يان كاتيک مه‌راسيمي ئەسپسوارى رېڤدەخرا، بۆ سوارچاكان، ئەسپ
وهك گيانداريک له‌م مه‌راسيمانە به‌رچاوده‌كه‌ويت، هه‌روهك ده‌ليت:

هينده ئەسپ و پياده تينكشا و هات

بيچاره په‌ژاره كه‌وته شامات

له‌رزانه و خشلى هه‌ورى لاران

رېمبازى و هه‌و- هه‌وى سواران (خانى، ١٣٩٤: ٤٦-٤٧).

٢. پالەوانى داستان گيانداريکى ترسناک، يان ديويک، يان ئەژديهايه‌ک
ده‌کوژيت، وه‌کو رۆسته‌م و ئسفه‌نديار ئەژديه‌ا و ديوى سپى ده‌کوژن،
يان گلگاميش و ئەنکيدۆ (هومبابا) ده‌کوژن، كه‌ ديويکى سامناکه و
پاسه‌وانى دارستانى (سيدر)ه (شميسا: ١٣٨٧: ٧٥).

له‌ داستانى (مه‌م و زين)دا ئەم تاييه‌تمه‌ندييه به‌رچاوناکه‌ويت، كه
پالەوان گيانداريکى ترسناکى، وه‌کو ديۆ، يان ئەژديه‌ا بکوژيت، به‌لام
پالەوان له‌م داستانە‌دا له‌ سه‌ره‌تاوه تا کو‌تايى له‌گه‌ل ئەژديه‌اي نه‌فس و
حه‌ز و ئاره‌زووى دنيايى له‌ جه‌نگدايه، ئەمه‌ش بۆ ئەو سروشته
سؤفيگه‌رييه ده‌گه‌رپيته‌وه، كه‌ بالى به‌سه‌ر داستانە‌که‌دا کيشاوه، چونکه
(خانى) له‌ هۆينه‌وه‌ى (مه‌م و زين)دا (زياتر خه‌ريکى وه‌سفى سؤفيگه‌رييه،
له‌ چوارچيوه‌ى شه‌ريعه‌تى ئاينى ئيسلامدا، ئەمه‌ش له‌ بيروباوه‌رى
سؤفيگه‌ريى (خانى)وه سه‌رچاوه‌ى گرتووه) (خه‌زنه‌دار: ٢٠١٠: ٤٠٨).

٣. له‌ داستاندا به‌ريه‌ککه‌وتنمان ده‌بيت، له‌گه‌ل چه‌ند گژوگيايه‌کى
سه‌رسورپه‌ينه‌ر، كه‌ سروشتيکى سيحرييان هه‌يه، بۆ نمونه له‌ داستانى
(گلگاميش)دا جوړه گيايه‌ک هه‌يه، كه‌ سيفه‌تى نه‌مرى تيدايه، گلگاميش به
دواى ده‌گه‌رپيت و ده‌يدۆزپيته‌وه، به‌لام به‌رله‌وه‌ى بيگاتى ماريک ده‌يبات،

یان هه‌ناره‌که‌ی (ئه‌سفهن‌دیار) به‌خواردنی، خۆی کرده‌ پیاوی ئاسنین
(شمیسا: ۱۳۸۷: ۷۶).

ئه‌م جووره‌ گژوگیایه‌ له‌ داستانی (مه‌م و زین)دا به‌دیناکریت، ئه‌گه‌رچی
(خانی) وه‌سفیکی جوانی سروشتی کوردستان ده‌کات، که‌ تیی‌دا باسی
(گۆل و دار و ده‌وه‌ن و گژوگیای) ده‌کات، به‌لام گژوگیاکان، گژوگیای
ئاسایی به‌هاری کوردستان، هه‌روه‌کو (خانی) له‌ به‌شی (ده‌رچوونی میری
بو‌تان بو‌ راو و نیچیر)دا ده‌لیت:

پوژی هه‌ره‌تی به‌هار که‌ خو‌شی

دار و ده‌ر و به‌رد و هه‌ردی پو‌شی

به‌ گیا و گۆل و چلووکی به‌کلووک

پازاوه‌ جیهانه‌ پیره‌ وه‌ک بووک (خانی، ۱۳۹۴: ۶۷).

۴. خوداوه‌ند له‌ داستاند ئاویت‌ه‌ی گه‌روگرتی مرۆف ده‌بیت، جاری
واش هه‌یه‌ پیلان دژی مرۆف ده‌گه‌ریت، بو‌ نمونه‌ له‌ داستانی (ئو‌دیس)دا
خوداوه‌ند یارمه‌تی (تیلماکس) ده‌دات بو‌ دۆزینه‌وه‌ی باوکی، یان به‌
پنچه‌وانه‌وه‌ له‌ داستانی (گلگامیش)دا خوداوه‌ند نه‌فرین له‌ (گلگامیش)
ده‌کات و جاریک (ئه‌نکیدۆ) و جاریکیش (گای بال‌داری) بو‌ ده‌نیریت
(مه‌لود و حسین: ۲۰۱۸: ۲۰۴).

خوداوه‌ند له‌ داستانی (مه‌م و زین)دا نییه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی له‌ داستانی
جیهانیدا هه‌یه‌ چونکه‌ ئه‌م داستانه‌ کاتی نووسینه‌که‌ی بو‌ سه‌رده‌می
تاکخو‌دایی ده‌گه‌ریت‌ه‌وه‌، وه‌ک ئه‌وه‌ی باسکرا سروشتیکی سوفیگه‌ری بالی
به‌سه‌ر داستانه‌که‌دا کیشاوه‌ ئه‌مه‌ له‌ لایه‌ک. له‌ لایه‌کی دیکه‌شه‌وه‌، (خانی)
که‌سیکی زۆر باوه‌رداره‌ به‌ خوای تا‌قانه‌ی. (خانی) پال‌ه‌وانی داستانه‌که‌

دەكاته رەمز و ھىمىيە خۇشەويستىيە راستەقىنە، كە بەھۆي (زىن) ھوھ بۆتە سۆفىيەكى راستەقىنەي رېگاي خوداپەستى؛ بۆيە (خانى) لە پوانگەي سۆفىگەرىيەھە گوزارشت لە پروداوھەكانى ناو داستانەكە دەكات، لەسەر بنەما و دابونەرىتى ئاينى ئىسلام داستانەكەي ھۆنىوھتەوھ.

۵. خوڤن خواردەنەوھ و خۇشۇردن بە خوڤن، يەككىي دىكەيە لە تايبەتمەندىيەكانى داستان، كە زۇرچار لە داستانەكاندا دىمەنى لەم جۆرە بەرچاودەكەوئىت، وھكو لە داستانى (نىلبۇنگن)دا (زىگفرىد) ئەژدەھاي (فانفېر) دەكوژىت و بە خوڤنەكەي خۇدەشوات، يان لە شانامەدا كاتىك (دىوى سېي) چاوى سەربازەكانى (كەيكاس) كوڤرەدەكات، بەھۆي جادووھە، كاتىك (پۇستم) دەيكوژىت، جەرگى دەردىنىت و لە چاوى سەربازەكانى دەدا، چاويان چاك دەبىتەوھ (مەلود و حسىن: ۲۰۱۸: ۲۰۵).

لە (مەم و زىن)دا، بە ھىچ جۆرىك ھالەتى خوڤن خواردن و خۇشۇردن بە خوڤن بەرچاوناكەوئىت.

۶. يەككىي دىكە لە تايبەتمەندىيەكانى داستان ناپاكيكردنە، كە زۇرچار كەوتنى پالەوان لە ئەنجامى خىانەتكردنى ھاوڤى نزيكەكانى پالەوانەوھ دەبىت (سەرچاوهي پېشوو: ۲۰۶).

ئەم تايبەتمەندىيە لە (مەم و زىن)دا بوونى نىيە؛ لەبەرئەوھى ھاوڤى نزيكەكانى پالەوان برىتىن لە (تاژدىن و براكانى) كە لە لوتكەي وەفادارى و ئەمەكدان بۇ پالەوان، بە تايبەتى كاتىك (مەم) دەكەوئىتە زىندان، ئەوان ھەموو ھەولېك دەدەن بۇ ئازادكردنى، بۇ ئەم مەبەستە (تاژدىن و براكانى) كۆمەلېك رېشسېي و پېر و كەيخودايان دەنئىرنە لاي (مىر) بۇ ئەوھى بىنە تكاكار و لە (مەم) خۇش بىت و ئازادىيكات، ئەم ھەولەي

ئەوان لە بەشی (تاژدین و برایانی لە بیری چاره‌دان) بە پرونی
دەردەکه‌وێت، کاتیک (خانی) لەسەر زاری (تاژدین) دەلێت:

تاژدین کۆلی مەم بە جوړی گەستی

شیت بوو دل و هۆشی چوو لە دەستی

هاواری دەبرده بەر برایان

ئێوه و دوو-سی پیر و که‌یخودایان

ملکه‌چ هەموو پروو لە کۆشکی شا که‌ین

با بۆ مەمی چاره‌پەش تکا که‌ین (خانی، ۱۳۹۴: ۹۰).

۷. لە داستاندا گەلیک جار شەر لە نیوان خوداوەندەکاندا پروودەدات،
و هکۆ لە داستانی (ئۆدیسایا) ئەمە بەرچاوەکه‌وێت، کاتیک خوداوەندی
(دەریا) لەگەڵ خوداوەندی (با و عەقڵ) لە شەرپدایە (مەلود و حسین:
۲۰۱۸: ۲۰۹).

لە (مەم و زین)دا ئەم تاییه‌تمەندییە بە‌دیناکرێت، و هک پێشتر باسکرا،
هۆکاری ئەمە بۆ ئەو سروشتە سۆفیگەرییە ئیسلامییە دەگەرێتەوه، که لە
داستانەکه‌دا هەیە.

۸. که‌رهسته و چه‌کی پالەوانان که‌رهسته‌ی سه‌یر و نامۆ و
ئەفسانەیین، و هک پالۆکه‌ی (زیگفرید) کاتیک لەبەریدەکرد لەبەر چاوان
وندەبوو، یان زینەکه‌ی (ئەشیل) توانای شەرکردنی هەبوو، یاخود
شمشیرەکه‌ی (بیوۆوۆلف) که‌ زۆر گەورەیه لە توانایی که‌سی ئاساییدا نییه
بەکاربیهێنن (سەرچاوه‌ی پیشوو: ۲۰۵).

له (مه م و زين) ئه و جوړه كه رهسته نامو يانه به دينا كړين، به لكو
كه رهسته كاني پاله وان كه رهسته ي ئاسايين، بو نمونه له به شي
(پيگگه يشتني زاوا و بووك) كاتيک (تاژدين و ئهستي) به يه كده گن، له
شهوي زاوايه تي (تاژدين) دا، (مه م) به شمشيره وه ده بيته پاسه واني
به رده رگاي بووك و زاوا، بو ماوه ي هه شت روژان، هه روه كو (خاني)
ده لیت:

زاوا له به ياني روژي هه شتي

ناچار چوه دهر له ناو به هه شتي

ديتي ئه وه مه م هه تا ئه ويستا

ويستاوه له دهر كه شير ده ستا

پاسداري دهر و دهر وونه هه رگا

گياني له ده سايه چاو له ريگا (خاني، ۱۳۹۴: ۵۲).

ئەنجام

له كۆتايىي تويزينه وه كه دا گەيشتینه ئەم ئەنجامانەى خوارەوه:

سەرەتا داستانى "مەم و زین" له نیوان هەموو ژانرە ئەدەبىيەکاندا، زیاتر پەيوەستە بە بنەماکانى ژانرى داستانەوه و هەر ئەمەش وادەكات ویرای جیاوازییە رێژەییەكەى له گەل تايبەتمەندى و بنەما گشتییەکانى ژانرى داستان، هیشتا ناکریت له چوارچۆیهى ژانریكى تردا پۆلینبكریت و پاریزگارى له ناسنامەى ژانرى خۆى وهكو داستان بكات. هۆكارى سەرەكی جیاوازییەكەى له گەل تايبەتمەندى و بنەما گشتییەکانى ژانرى داستان بۆ ئەو گۆرانانە دەگەریتەوه كه هەر ژانریك له میژووی خۆیدا بە خۆیەوه دەبیینیت، بۆ نموونه له سەردەمى نووسینەوهى بۆ قوناغیک دەگەریتەوه كه بیری ئەفسانەیی و فرەخواوەندى و نالۆژیكى له هۆشى مروقايەتیدا رەواوتەوه؛ بۆیە هاتنەكایەى سەردەمە نووییەكە گۆران له سروش و تايبەتمەندییەکانى ژانرەكەشدا دروستدەكات و ئەو جیاوازییەى مەم و زین له گەل پیوهر و تايبەتمەندییە گشتییەکانى ژانرى داستان بۆ ئەم خالە دەگەریتەوه؛ چونكه مەم و زین له قوناغیکى زۆر پاشتر نووسراوتەوه. ویرای ئەمەش دەكریت بە چەند خالیک هاوکیشەى ناسنامەى ژانرى مەم و زین بەم شیوەیەى خوارەوه بخەینەرۆو:

۱. داستانى (مەم و زین)ى (ئەحمەدى خانى) هەلگری (۱۲) سیانزە تايبەتمەندیى داستانى جیهانییە، كه رێژەكەى دەكاتە (۵۰٪) له كۆى تايبەتمەندییەکانى داستان.

۲. ئەم داستانە هەلگری (۵) پینچ تايبەتمەندیى دیکەیه، بەلام بە شیوەیەكى ناراستەوخۆ له داستانەكەدا هەن، رێژەكەى دەكاتە (۲۳.۱۹٪).

۳. له م داستانه دا (۸) ههشت تاييه تمه ندى بوونيان نييه، كه ريژه كه ي دهكات، (۷۶.۳۰٪) له كوي تاييه تمه ندييه كاني داستاني جيهاني.

ههروهك له م خسته يه دا ريژه كه يان روونكراوه ته وه:

په راويژه كان:

۱- هوميرؤس: يه كيكه له شاعيره كو نه كاني يونان، له نيوان سه ده ي (۸-۱۲) پيش زاین ژياوه. (www.biography.com).

۲- فيرجيل: له سالي (۷۰) بهر له زاین هاتوته دنياوه، له تمه نى (۴۰) سالي دا، ده ستي به هونينه وه ي (ئه نياده) كردووه (كه فائي، و: هه ژار: ۲۰۱۱: ۱۲۹).

۳- فيردهوسى: شاعيريكي كوني ئيرانه، له سالي (۹۴۰ ز.) له گوندى (پاژي) سهر به شاري (توس) له خوراسان له دايكبووه، له سالي (۱۰۲۰ ز.) كوچي دوايي كردووه، له شاري (توس) نيژراوه. (<https://www.wikipedia.org>).

۴- له م تويزينه وه يه دا پشتمان به و ده قه ي (مه م و زين) ي (ئه حمه دي خاني) به ستووه، كه ماموستا (هه ژار) كردوويه تي به شيوه زاري موكرياني.

۵- ئەحمەدی خانی: ناوی (ئەحمەدی کورپی ئەلیاس کورپی پۆستەم)ە،
ناسناوی شیعری (خانی)یە، لە ساڵی (۱۶۵۰) لە شاری (بایەزید)
لەدایکبوو، لە ساڵی (۱۷۰۷) کۆچی دوایی کردوو. (خەزەندەدار: ۲۰۱۰:
۳۶۸-۳۶۷)

۶- فەقی تەیران: ناوی (محەمەدە) بە فەقی تەیران ناوبانگی
دەرکردوو، لە دەورووبەری ساڵی (۱۵۶۳) لە گوندی (تەیران)ی ناوچەی
هەکاری لەدایکبوو، لە ساڵی (۱۶۴۰) کۆچی دوایی کردوو. (خەزەندەدار:
۲۰۱۰: ۲۰۵)

سەرچاوه كان

يه كه م: سەرچاوه كوردىيه كان:

۱- كتيب

- ئەرستو (۲۰۱۱) ھونەرى شيعرى، و: عەزىز گەردى، چاپى دووھم، چاپخانەى گەنج، سلیمانى.
- ئەمىن، نەوشىروان مستەفا (۲۰۱۲) بە دەم رېگاوه گولچىن، كتيبى يەكەم، چاپى يەكەم، الدار العربىة للعلوم- ناشرون، بيروت.
- بىخالى، سەيد مەلود (۲۰۱۳) ئەفسانە و داستان لە فۆلكورى كوردەوارىدا، چاپخانەى رۆشنىرى، ھەولير.
- جوتيار، خالد و دەستەيەك لە نووسەران (۱۹۸۴) فۆلكور كۆمەلە بەرھەمىكى فۆلكورىيە، بەشى يەكەم، چاپخانەى الحوادث، ھەولير.
- حاجى، سەنگەر قادر شىخ محەمەد (۲۰۰۹) بنياتى گىرانەوہ لە داستانى (مەم و زىن) ئەحمەدى خانى و رۆمانى (شارى مۇسىقارە سىپىيەكان) بەختيار عەلى دا، چاپى يەكەم، چاپخانەى خانى، دھوك.
- حسەين، ھەقال ئەبوبكر (۲۰۰۷) چەشنە ئەدەبى و رۆژنامە نووسىيەكان و رەنگدانەوہيان لە "ژيان و ژين" دا (۱۹۳۲-۱۹۵۰)، چاپخانەى شقان، سلیمانى.
- خانى، ئەحمەدى (۱۳۹۴) مەم و زىن، و: ھەژار، عەبدولرحمان شەرەفكەندى، كانى كتيب، سنندج.

- خهزنهدار، مارف (۲۰۱۰) مېژووی ئهدهبی کوردی، بهرگی دووهم، چاپی دووهم، چاپخانهی ئاراس، ههولیر.
- رهسوول، عیزه‌دین مه‌سته‌فا (۲۰۱۰) لیکۆلینه‌وه‌ی ئهدهبی فۆلکلۆری کوردی، چاپی سینیهم، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، ههولیر.
- سه‌ججادی، عه‌لئه‌ددین (۱۳۹۱) مېژووی ئهدهبی کوردی، چاپی یه‌که‌م، بلاوکردنه‌وه‌ی کوردستان، سنه.
- شه‌مۆ، عه‌ره‌ب (۲۰۱۰) داستانی قه‌لای دمدم، و: شوکور مه‌سته‌فا، چاپی دووهم، ده‌زگای چاپ و بلاوکردنه‌وه‌ی ئاراس، ههولیر.
- عومه‌ر، موحسین ئه‌حمه‌د (۲۰۱۲) فه‌ره‌نگی ئهدهبی، چاپخانه‌ی حه‌مدی، سلیمانی.
- که‌فائی، محه‌مه‌د عه‌بدولسه‌لام (۲۰۱۱) ئهدهبی به‌راوردکاری، و: هه‌ژار ره‌حمی، ده‌زگای توێژینه‌وه‌ و بلاوکردنه‌وه‌ی موکریان، چاپی یه‌که‌م، چاپخانه‌ی پۆژه‌هلآت، ههولیر.
- مه‌ولود، ریزان سالح و حسین، سه‌نگه‌ر نازم (۲۰۱۸) ژانره ئه‌ده‌بیه‌کان، به‌رگی یه‌که‌م، چاپی یه‌که‌م، ناوه‌ندی ئاویر، ههولیر.

ب : نامه‌ی زانکۆیی:

- حه‌مه‌ئه‌مین، باخان ئه‌حمه‌د (۲۰۱۴) شیعرى چیرۆکئامیز له ئه‌ده‌بی کوردی دا به‌که‌ره‌سته‌ی کرمانجی خواروو سالانی (۱۹۹۰-۲۰۰۰)، نامه‌ی ماسته‌ر، زانکۆیی سلیمانی، فاکه‌لتی زانسته‌ مرۆڤایه‌تییه‌کان- سکۆلی زمان.

- محمەد، هېمن جاسم (۲۰۱۵) هونەری گېرانه‌وه له چیرۆکی فۆلکلۆری کوردیدا (چیرۆکی مندان به نمونە)، نامە ی ماستەر، زانکۆی سه‌لاحەدین، کۆلیژی زمان، هەولێر.

پ : فەرھەنگ:

- خال، شیخ محمەد (۲۰۰۵) فەرھەنگی خال، دەزگای چاپ و بلاوکردنەوهی ئاراس، چاپی دووهم، چاپخانە ی وەزارەتی پەرورده، هەولێر.

- موکریان، گیوی (۱۹۹۹) فەرھەنگی کوردستان، دەزگای چاپ و بلاوکردنەوهی ئاراس، چاپی یەكەم، هەولێر.

- هەژار، عەبدولرەحمان شەرەفکەندی (۱۳۶۹) هەنبانە بۆرینە (فەرھەنگی کردی- فارسی)، چاپی یەكەم، چاپخانە ی ئینتیشارات سروش، تهران.

- دووهم: سەرچاوهی فارسی:

- شمیسا، سیروس (۱۳۸۷) انواع ادبی، چاپ سوم، نشر میترا، چاپخانە تابش، تهران.

- سیئەم: ئینتەرنیٲ:

- ژیاننامە ی فیردەوسی، بەردەستە له:

- < <https://www.kipedia.org> > [رێکەوت: ۲۰۲۰/۳/۱۰].

- ژیاننامە ی ھۆمیرۆس بەردەستە له:

چکیده

حماسه یکی از قدیمترین نوع ادبی در میان انواع ادبی ملل مختلف جهان است و بخش عمده‌ای از ادبیات جهان را فراهم می‌آورد. از زمان قبل از میلاد تا سده‌های میانه یکی از پر رونق‌ترین نوع ادبی بوده است. از سومری‌ها تا زمان یونان و روم و پس از آن تا سده‌های میانه پادشاه انواع ادبی محسوب شده است. این نوع ادبی دارای مبانی مختص به خود بوده و این مبانی در تمام متون وابسته به این نوع وجود دارد و بستر تشابه متون حماسی را فراهم آورده است.

در میان انواع ادبی زبانی کوردی، حماسه دارای جایگاه ویژه‌ایست. با اینکه حماسه‌های کوردی کاملاً در تشابه با حماسه‌های جهان نیست اما دارای تعداد عمده‌ای از مبانی جهانی حماسه است. بنابر این مقاله حاضر در صدد نشان دادن نسبت تشابه حماسه (مه‌م و زین) از نویسنده نامی کورد (احمد خانی)، با مبانی عمومی حماسه‌های جهان است.

Abstract

Epic is one of the oldest genres in many nations' literature and has occupied an excellent area of world literature. From birth to the middle ages, one of the first genres of literature of many nations was epic that became the primary genre of the era from Sumerians to Greeks and Romans, and later in the middle centuries. This genre has its specific characteristics and principles that have become the genre's identity for all of the texts under this genre. These characteristics have created the basis for similarities and differences for the literary texts placed under this literary genre.

Epic has occupied a special place and states in the literature of the Kurdish nation. Although the Kurdish sample of epic was not like the global model, it still possesses many global epic criteria and assumptions. From this perspective, this research attempts to show how Ahmadi Khani's epic "Mam u Zin" is committed to the characteristics and principles of this genre. In this context, an explanation and analysis have been made for the epic.

